د خاموشـۍ لـه شـوره ډېـرو سـر تنـدي اونيـوۀ
د بـې وسـۍ لـۀ زوره ډېـر پـه زنګانـۀ پرېواتـۀ

شور شور خاموشي

اعجاز خټك

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

شعیب سنز پبلشرز اینډ بکسیلرز

جي ټي روډ منګوره، سوات

ټول حقوق د اماراتو پښتو ادبي ټولنه مرکزدبۍ په نوم خوندي دي

د کتاب نوم .... شور شور خاموشی
لیکونکے .... اعجاز خټك
ناشر .... فضل ربی راهی
پروف ریډنګ .... حنیف قیس
ډیزائننګ .... لقمان حکیم
سرپاڼه .... سرتاج استاد او ظفرعلی ظفر
دچاپ کال ستمبر۲۰۱۲ء
پریس .... حاجي حنیف اینډ سنز پرنټرز لاهور
بیه .... -/۲۰۰ روپۍ
د رابطي لپاره ....

د موندلو درکونه :

- داماراتوپښتوادبي ټولنه مرکز دبۍ
- یونیورسټی بك ایجنسی پېښور
- شعیب سنز مینګوره ، سوات
- مکتبه اشرفیه، مېن بازار لاچۍ (کوهاټ)
- پشتواکېډیمي کتاب پلورنځے پېښور یونیورسټي پېښور
- پښتو ادبی ټولنه لاچۍ – کوهاټ خیبر پښتنونخواه

شعیب سنز پبلشرزجي ټي روډ منګوره، سوات

Website: www.shoaibsons.ipfox.com
Email: shoaibsons@yahoo.com
Ph: 0946-729448, 722517

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټړون

د خپل ګران و محترم استاد

سعد الله خان حېران په نوم

چې زۀ يې د شعرو ادب په الف ،ب باندې پوهه کړم

خاورې اعجازخټك

(c) ketabton.com: The Digital Library

سريزه

ښاغلے تاج انور د لاچۍ کواټ ، ادبی مجلسونو کښې داعجاز خټک په نوم پيژندلے شی، پلار نوم يې صوبيدار ګُندل خان (مرحوم) دے، دپيدايښت نېټه يې يولسم دسمبر نولس سوه دوه پنځوسم **(۱۱ دسمبر ۱۹۵۲)** او دسکول په کاغذونو کښې د مئ شپږمه نېټه کال نولس سوه څلور پنځوسم **(۶ مئ ۱۹۵۴)** ليکلې شوې ده. يعنې دا زمان د "سرېتوب عمر ته رسېدلے دے نو ځکه د"ښۀ سرېتوب " څرګندونه کوی او دا دے خپله ړومبی شعری مجموعه په اولس پيرزوکوی

زمـــا شـــاعري ده داولـــس دســـوکالۍ لـــۀ پـــاره
زۀ خـــو ليکـــل کـــوم دژونـــد دخوشـــحالۍ لـــۀ پـــاره
زۀ خپـــل غـــزل تـــه چرتـــه دمـــه ګـــډولے نـــۀ شـــم
نـــۀ شـــم کـــولائې شـــاعری دخرمســـتۍ لـــۀ پـــاره

دا شعرونه داعجاز خټک د"احساس " نومې نظم آخری کړۍ ده کوم چې ما په اول ځل په خپل کلی طورو کې آورېدلی وو. په کال ۱۹۷۸ ء کښې.دپياوړی مورخ او شاعر تاج ملوک خان دلسوز (مرحوم) په ياد کښې ادبی دستوره وه . د لاچۍ نه دوه ځلمی شاعران سعادت سحر او اعجاز خټک هم د اولسی ادبی ټولنې مردان په بلنه راغلی وو په دې موقع ددې دواړو ښاغليو د کلام تود هر کلے شوے وۀ دغه کۀ هر څو د ښاغلی اعجاز خټک د شاعرۍ ابتدائي دور وۀ خو د دۀ "احساس " د پښتو مينئو لـه دا احساس ضرور ورکړو چې کـه د ملی ژوند د بيدارۍ شاعر اجمل خټک هر څو که د وختونو دسياست سيلۍ په مخه کړی دی او ګاونډی هيواد کښې ئې دجلاوطنۍ په ګاللو مجبور کړے دے ولې دهغۀ د احساس بڅرو "رشه" سالمه ده " دغيرت چغه" اوس هم پورته کيدائې اؤ آورېدلے شی ځکه چې د احساس غوږونه کاڼۀ نۀ دی او چې د ملت زلمی وينښ او بيدار وی نو دژوند په کالۀ کښې به دجمال او جلال رنګونه مدام خوارۀ وی او دقام ځلمي شاعران د خپل کلام په وسيله د بيدارۍ جرسونه دېمار غږوی.

دنـــــړۍ لـــــه واقعـــــاتو ســـــبق واخلـــــۍ
دا تـــر څـــو بـــه تاســـو خپلـــو کښـــې جنګېـــږۍ
"باچاخـــــان" درتـــــه وئيلـــــی داصـــــفادي
کـــۀ وينښ نـــۀ شـــوۀ پښـــتنو! ګـــوره ورکېـــږۍ

زما په نيزد چې د لاچۍ اوسېدونکی زلمی وی، لوستې وی او په

(c) ketabton.com: The Digital Library

شعرو ادب میئن وی نو هغه به آرومرّو د محترم سعدالله خان حېران دفکر ونظر په پلوشو روښانه وی او دهغهٔ د " ګلستان " ګل یا وړمه به وی ، دغلته ښاغلي عمل خان سیاح، اکمل اسد آبادی او شاه ولی خان غوندې ننګیالو هم خپلې وینې او جذبې کرلې دي او دملی فکر ځېلی یې خورې کړې دي او د پښتونخواه په اولسی او ادبی ډګرونو کښې یې " لاچی " لهٔ پخواه نه لاچی لونګ کړې ده.

پــه دې خــاوره زېرېــدلی نومــوړی عالمــان دي
هــم پیداپکښــي بــې شــمیره شــاعران دي
مدرســه ده دعلمونــو، دا زمــونږ کلــے لاچــی ده

ښاغلی اعجاز خټک د دغه چاپېرچل او دغه سیال کلی "لاچئ " پیداوار دے هغه دلاچی ګلستان پښتو دسیوری لاندی دشعر او هنر سفرپه کال ۱۹۷۰ کښې شروع کړو. کال ۱۹۷۱ کښې چې سیاسی زول طوفان راپورته شو نو لکه دنورو ادبی جرګو د لاچی "ګلستان" هم اوځپلے شو. په کال ۱۹۷۲ .ء کښې دغلته یې" <u>پښتو ادبی ټولنه لاچی</u> " جوړه کړه . ښاغلے اعجاز خټک دجنرل سیکټر په حیث خپله سکنۍ ځوانی ټولنې ته وراُوبخښله او نهٔ کاله یې په دغه چوکی د پښتو ژبې او دادب ناوي ته لوګے کړه . دې مهال کښې د روزګار غمونو دخپل هېواد نه متحده عرب امارات ته په مخه کړلو. د خپلې کورنی دمعاشی مسلې هوارولو مبارزه یې شروع کړه د تن وینه ئې وسوزوله، خوله یې اُوبهیوله او پیسې ټکې ئې اوګټلې نو بیا هم دزړهٔ تاؤنو په آرام پرې نهٔ ښودلو او د پښتو دغم نه یې بې غمه نهٔ کړے شو. د یو څو ملګرو په ملا تړیې <u>" دامارتو پښتو ادبي ټولنه- مرکز دوبۍ</u> " بنیاد کېښودو او د عربو رېګزارونو کښې یې د پښتو د بڼ وړمې خورې کړې او دغسې ئې د خپل ژوند غوښتنو سره سره د ادب عصري غوښتنې هم پوره کولې "د پښتو وړمې "- "خوشحال او رحمان"- "د سلیم خټک مرحوم کلام مړاوي ګلونه اؤ د سعدالله خان حېران " "پټې سلګۍ" د ښاغلي اعجاز خټک د شعري او هنري سفر زړهٔ پورې مطبوعاتي سلسلې دي . د اماراتو پښتو ادبي ټولنې مرکز دبۍ د سیوري لاندې چې وخت په وخت کومې لویې ادبي دستورې او مشاعرې شوېدي او ددې په اثر چې د پښتو ژبې او ادب ته څومره ښېګړه رسېدلي ده او اماراتوکښې پښتنوشاه زلمو کښې ادبي ذوق او سماجي غزونې کړې دي نو د فخر او عزت پټکے هم که ښاغلي تاج انور اعجاز ته په سر کړے شي نو بې ځایه به نهٔ وي.

خوشــــــالیږم چـــــــې روګـــــــورم
د ادب پـــــــه ګلســـــــتان کښـــــــي
د عربـــــــو رېګســـــــتان کښـــــــي
دا زمــــــــا د لاس کرلــــــــــي
د پښـــــــــتو د بـــــــــاغ ګلونـــــــــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماڅوکاله آګاهو د ښاغلي اعجازخټك په لاس ليکلي د کلام مسوده لوستي وه نو يو دوه کربښي تبصره مې پرې په خپله خوښه داسي ليك کړے وو چې د ښاغلي اعجاز خټک طبيعت کۀ غزل وئيلو ته پسخېږي نو مونږ دې ته يو فطري او غېرشعوري عمل وئيلے شو. دا غزلي د زلمي شاعر د هنري صلاحيتونو او د ځوانی د مستو مستو غزوني کوي ځکه نو اعجاز پکښې دومره نۀ شي ليدلے او منکر پرې اعتراض کولے شي . خو اوس چې د سپنکی (نوے نوم يې شورشورخاموشي ده)يو ه بې ترتيبه مسوده د لوستو دپاره زما په وړاندې پرته ده او په کربښه کربښه کښې لۀ خېره د کمپوزنګ بلها غلطی د لوستونکی نظر کيري بيرې کوي – بيا هم په دې د يو نظر تېرولو نه پس دا احساس رابخښي چې ښاغلے اعجاز خټك په ځائے ولاړ نۀ دے. پرله پسي پرمختګ کوي . دغزل په حقله يي رويه او نظريه کښې زړۀ پورې بدلون محسوسېږ ي .غزل څۀ ته وائي د اعجاز خټك يو نظم دے، ديکښې شاعر دعوۀ کړي ده چې غزل د چا ښکلا پورې محدود نۀ دے، دا دوخت تقاضو آئينه دار دے او دخوشحالی د سباؤن زېرے دے خو پرتۀ له دې دعوې د ښاغلي اعجازخټك دادبي پېژندګلو ، د دۀ په بيلو بيلو موضوعاتو وئيل شوي نظمونه په غوره ډول کولے شي ،دغو نظمونو د ښاغلي اعجاز خټك شاعري شته منه کړې ده –زما په خيال د نظم ښه کښې د شاعر تخليقي صلاحيتونه څرګند ليدلے شي او د شاعر انه تخيل رنګارنګي پکښې هم شته – هر نظم ئې د زړه د وارداتو ، داخلي کيفياتو او خارجي محرکاتو ترجماني کولے شي -.

د ښائيســـــــت او د ښـــــــکلا پـــــــه کلـــــو ګـــــرځم
پکښـــــــــې مينــــــــه، وفاګـــــــــاني لټومـــــــــه
رنګينــــــــۍ چـــــې د نظـــــر کچکـــــول کښـــــې راوړم
تصــــــــويرونه تـــــــرې د ښــــــکلي جوړومــــــــه

م ،ر، شفق
اسلام اباد
۳۱ جنوری ۲۰۱۲ء

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اعجاز اعزاز

هرکله چې خدائے بخښلي ایوب صابر په سرپرستۍ کښې د کوهاټ دښار نه پنځویشت کلومیټره لرې په فاصلې باندې د سهېل (سوبل) آړخ په جرنیلي سړك باندې ښاد اؤ آباد کلی لاچۍ کښې د ګلستان پښتوادب لاچۍ په نوم یو نوے ادبي تنظیم بنسټ کېښودو نو ډېر زر د دې ادبي ګلستان دشعروادب د ګلونوپه خوشبویانو ادبی فضاګانې معطرې شوې په خصوصي توګه د سعدالله خان نوم په ادبی دنیاکښې لکه د نمر اوځلېدۀ. د عیسوي کال نولس سوه شپېتم نه تراوبایم پورې پوره لس کاله د دې تنظیم ډېر په اتفاق سره دپښتوژبې او ادب خدمت ډېر په ښۀ انداز کښې اوکړو.محترم سعدالله خان حېران نۀ صرف د دې انجمن د سیوري لاندې د نوي ګُول د شاعرانور لاربنودنه کوله بلکه په ګورنمنټ هائی اسکول لاچۍ کښې د استاد په حیث خپله وظیفه یې هم په ښۀ توګه ترسره کوله. حېران صېب د لاچۍ اؤ دټولې خټك نامې مشهورروحاني مشرمآذون صېب دویم دلاچۍ مولانا عبدالمنان عبېد مرحوم فرزند دے اؤ د پښتو سره سره د اردو، فارسی اؤ عربی درېوو ژبو عالم اؤ ماهر دے نو د داسې نابغه استاد د سیوري لاندې د سبق زده کړه د الله تعالی د لوې فضل څرګند علامت دے . راقم الحروف سعادت سحر، تاج انور اعجاز، انور الفت، انور حسېن مسافر، میجرالطاف اؤ سعیدرهبر اؤ داسې نور لکه امجد ساقی جان د حېران صېب د مدرسې طالبعلمان دي اؤ دا ټول نن هم په دې ویاړ کوي چې زمونږ سرپرستي حېران صېب کړې ده .

ښاغلي تاج انور اعجازسره زماپېژندګلي زما د عمر سره سمه ښکاري هغه په دې چې یو خود هغوي اؤ زمونږ کور یو بل سره ډېر نزدې اؤ بیا په یو اسکول کښې مونږ سبق وئیلي دے بس دومره به وه چې اعجاز صېب به مانه یو جماعت وروستو وۀ.

اعجازصېب دعیسوی کال نولس سوه څلورپنځوسم د مۍ د میاشتې په شپږمې نېټې زېږېدلے اؤ دبابا جي نوم ئې صوبیدار کندل خان دے. د دوی باباجی دپیرطریقت نوم یو پیرتاج علی شاه مریدوۀ چې دکشمیر نه به ئې تشریف راوړلو. په کوموشپوورځوکښې چې اعجازصېب زېږېدلې وو نو په هغه دوران کښې د دوی د باباجي پیر صېب هم لاچۍ ته تشریف راوړے وۀ چې کله یې اعجازصېب ورته اُښودلو نو هغوی ورله نوم تاج انورخوښ کړو.

ماته هغه شپې ورځې هم نن یادېږي چې اعجازصېب به په تبلیغي جماعت کښې منډې ترړې وهلې ، دټول محلت ماشومان به ئې راجمع کړل اؤ شبې جمعې ته به یې بوتل اؤ بیا ماته هغه وخت هم یادېږي چې د هغه د

(c) ketabton.com: The Digital Library

وړوکوالي ملګری لیاقت علی راز چې زما هم جماعتي وۀ، په مرسته یوه ادبي ټولنه جوړه کړه چې نوم یې ورله پښتودرنه ادبي ټولنه لاچې کېښودۀ خو دا د دوی د وړکوالي ادبي هلې ځلې وې. بیا داسې وخت راغے چې لیاقت علی خان راز دپاکستان په نېوی کښې نوکر شو اؤ د ټرینګ نه پس یې بنګال ته اولېږلو چې هغه وخت د کال ۱۹۷۱ء جنګ ښۀ په درزسره شروع وۀ، بنګله دېش جوړ شو خولیاقت علي خان راز هلته شهید شو اؤ بیر ته رانغے. هم په دغوشپوورځوکښې ګلستان پښتوادب لاچې په سیاسي الغلاؤ تلغاؤ کښې داسې اونختو چې خپل ادبي سفر یې نیمه خوا پاتې شو. نو اعجازصیب د یونوي تنظیم جوړولو تابیا اوکړه چې دراقم الحروف سره سره سلیم خټك مرحوم، عزیزالله عزیز مرحوم، انوراُلفت، نثارګل نثار، غیورناشاد، سعیدرهبر، میجرالطاف سرفرازخټك (ریټائرډ) ، اقبال فنا، انورحسین مسافر، بشیر احمدبشیر، فیض الله جان فیض ، اقبال عارف ، اسلام بادشاه اسلام اؤ پروفیسر نعیم رضوان خانزاده په مرسته د سعدالله خان حېران په سرپرستۍ کښې پښتوادبي ټولنه لاچې جوړه کړه چې د اعجازصیب د نۀ ستړی کېدونکی هلوځلو اؤ د هغوی د ویال طبعیت په برکت دغه تنظیم ډېر زر د پښتونخواه د نورو ادبی تنظیمونوسره اوږه په اوږه یې اودرولو. د دې ټولنې دسیوري لاندې به نۀ صرف اُووۀ ورځنی تنقیدي غونډې کېدلې بلکې په علاقائي اؤ په ملکی کچ به یې مشاعرې کولې،د پښتوټپه ده.

ځـــــوك پـــــه رضـــــا لـــــۀ ملکـــــه نـــــۀ ځـــــي
یـــــا ډېرغریـــــب شـــــي یـــــا د یـــــار دلاســـــه ځینـــــه

نوبیا داسې ورځ هم راغله چې اعجازصیب د معاش په سلسلې کښې دوبۍ (متحده عرب امارات) ته لاړو، هغه ورځ زمونږ ټولنې ملګرو دپاره د یو لوې غم نه کمه نۀ وه خو اعجازصیب د یورون مستقبل په تکل کښې ملګرو هغه په ډېرو دعاګانوسره رخصت کړوګنې اعجازصیب په پاکستان کښې هم بېروزګاره نۀ وۀ، دکوهاټ په اکاؤنټ آفس کښې د مرحوم رومان ساغر سره جوت په کرسۍ به ناست وۀاؤ دواړوشعروشاعرۍ سره سره د ایم اے پښتو امتحان په پرائیویټ توګه پاس کړے وۀ.

دعیسوی کال نولس سوه یوکم آتیایم د جنوری میاشتې یولسمې نېټې پورې اعجازصیب د ټولنې عمومی سکتر وۀ. هلته چې متحده عرب اماراتو ته لاړو نو یوکال پس یعنې کال ۱۹۸۰ کښې یې داماراتوپښتوادبي ټولنې مرکزدبۍ په نوم یوه ټولنه سازه کړه چې د الیاس ټلوال ورسره پوره په پوره منډه اووهله. ترننه پورې اعجازصیب د دې ټولنې عمومې سیکتر دے. دوی دلته ډېرې درنې اؤ بېن المللی مشاعرې کړې چې ادبی دنیا ئې نن هم یادوي . دوی د خپلوملګرو یو تعارفی کتاب د وږمې په نوم اؤ بل یې د خوشحال و رحمن بابا په نوم چاپ کړی.دغه کتاب دشپاړسم جماعت د پښتوطالب علمانو دپاره پښتواکیډیمی ډېره ګټور اؤغوره ګرزولے چې ډېرې علمی او ګټورې

(c) ketabton.com: The Digital Library

مقالې پکښې شاملې دي کومې چې ددوی ملګرو په خپله ليکلې.

يو اهم ادبي ، علمي او سماجي کار چې دوئ کړے هغه دا چې دپاکستان نه يې. قلندر مومند، پرېشان خټك،ايوب صابر،سعدالله خان حېران، پروېش شاهين، عبدالکريم بريالے، مطيع الله قريشی، مجبورسوراني، غازي سيال ، سليم بنګش او اسيرمنګل غوندې لوې لوې شاعران او اديبان رابللي .

کۀ دغومشاعرو ويډيو ريکارډنګ اوګورئ نو دآورېدونکو شمېره پکښې دحده نه زياته ښکاري خو د اعجازصېب نظامت به دا مشاعرې نورې هم يو په دوه ښائسته کولې.

اعجاز صېب دپښتو ژبې او ادب د پرمخ تګ لۀ پاره هر وخت او هر ځائے کښې خپل صلاحيتونه پکار راوستلي او پيسه يې شندلې خو قصه يې ګټلې .

- د هغوی د هلوځلو په برکت حسېن احمد صادق ، مهرونېش صديقی، وزير بادشاه جانان، امت بنګش او بختيار شاکر غوندې ادبی ملګرو په دوحه قطرکښې پاك پښتوادبي ټولنه جوړه کړه.هم دې سره سره ئي دغه ملګري هم مشاعرو ته رابللي . دې نه علاوه ئي فيروزآفريدي هم په خصوصي توګه مشاعرو ته رابللې .
- په بحرين کښې يې هم د ټولنې جوړولو دپاره حامدقريشی سره آړيکې نيولې وې خودمقامي قوانينو له وجې هغوي ټولنه جوړه نۀ کړے شوه .
- په ويسه اټك کښې پښتوادبي جرګه دمشتاق احمدمشتاق په سرپرستۍ کښې اعجاز صېب جوړه کړې.
- ورسره ورسره په کراچۍ کښې د اتفاق پښتو ادبي ټولنه هم صابر احمدصابر استاد په مرسته او دهغوی د نورو ملګرو په برکت جوړه شوې ده .

زما دمعلوماتو ترمخه کۀ ريډيو او ټي وي دلاچې نه څوك بللي نو د سعدالله خان حېران او زما دباباجی شاه ولی خان نه پس يې اعجازصېب بللے ځکه چې دا دومره مقبول شوے وۀ چې دوی به مشاعرو ته رابللو.

په متحده عرب امارات کښې د راس الخيمې ريډيو نه چې خپرونې پېل کېدې نو داعجازصېب پکښې پوره پوره لاس وۀاو هم هلته دوی دپښتو په اووه ورځني خپرونوکښې يوکال پورې کار کړے دے او دا خپرونې به ټول عربستان کښې او په افغانستان او کوئټه بلوچستان کښې آورېدے شوې او پښتانوبه دومره خوښولې چې د جمعې په ورځ به سحريولس بجې او دشپې يولس بجې به ټول پښتانۀ ورته غوږ عوږ ناست وو.

اعجازصېب يو ډېرخوږ انسان دے، هرچاسره ډېره په مينه ګړه بړه کوي. او بيا د خپلوادبي ملګرو خو دومره قدر کوي چې کله سليم خټك په حق اورسېدۀ نو دهغوي د کلام مجموعه د مړاوي ګلونه په نوم چاپ کړه او بيا ئې د خپل استاد سعدالله خان حېران کلام پټې سلګۍ چاپ کړې او دا دے نن دخپل کلام مجموعه چاپ کوي چې نوم يې ورله شورشور خاموشي غوره کړې ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اعجازصیب د کال نولس سوه یوکم آتیایم نه په عربستان کښې دژوند ورځې شپې صباکوي ، دزړهٔ اؤ دشوګر مریض هم دے، په داسې عمر دسړي زړهٔ غواړي چې آرام اوکړي خو هغه دچاخبره چې شوخ د خوارو زړونه دي چې چوي نه ، د اعجازصیب حوصله لا ځوانه ده ، د هغوي مزل لا روان دے اؤ داسې یو نابغه روزګار شخصیت دے چې داسې خلق ډېر کم پیدا کېږي . د داسې خلقو په باب له خادم بابا ډېر ښهٔ وئیلے.

چــــې ژونــــدے ووم ، تاســـو ویشـــتے ووم پـــه کـــانړو
اوس مــــــې ځلــــــه ښــــــکلوئ د قبــــــر کــــــانړی

نو باید چې مونږ د داسې خلقو قدر په ژوند کښې اوکړوګنې دآسمان نمر په ګوته نهٔ پټېږی .

په دې موقع د اعجازصیب د شعر و شاعرئ په بشپړه توګه تبصره کول یقینا چې ګران کار دے خو زهٔ ډېر په لنډو ټکوکښې د هغوي د کلام ذکرخپل فرض ګنم . دوی غزل ، نظم اؤ هائیکولیکلي .

په کال نولس سوه یوکم اویایم (۱۹۶۹) د میئ د میاشتې په شلمې نېټې زمونږ د نیکهٔ میرولي کاکا په سرائې کښې یو ه طرحي مشاعره کېدله چې صدارت ئې افضل رضا کولو. ما اؤ اعجاز خټك پکښې په وړمبي ځل ګډون کولو، د اعجازصیب کلام مطلع اؤ مقطع وړاندې کوم.

ســـــتا د راتلـــــو وعــــــده وفـــــا نــــــهٔ شــــــوله
پــــــه مــــــا دهجرشــــــپه صــــــبا نــــــهٔ شــــــوله
اعجــــــازمجبور وهٔ چــــــې پښتوکښــــــې ګېــــــر وهٔ
خــــــو هغــــــه پېغلــــــه پښــــــتانه نــــــهٔ شــــــوله

په یو بل شعرکښې د ورورولئ پېغام داسې آوروي.

دوروروﻟــــــــئ مشــــــــال پــــــــه لاس ګرځــــــــوم
دغــــــه رڼــــــا بــــــه لــــــر اؤ بــــــر تــــــه یوســــــم

دغزل روح تغزل ته وئیلے کېږي، لږ یې دا انداز اوګورئ.

تــــــا چــــــې د ښــــــو پــــــه غشــــــو اوویشــــــتم
مــــــړ ووم‌ــــــه جانانــــــه! راژونــــــدے دې کــــــړم

رقیبانو ته په ښکلي اندازکښې داسې پتون ټپوي ،

رقیبــــــان دې اوس دســــــر خېرونــــــه غــــــواړي
چــــــې اعجــــــاز ورتــــــه وهلــــــے نــــــن پتــــــون دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

زۀ دپښتو ژبې سترنقاد اؤ اديب م ، ر، شفق دې رايې سره اتفاق لرم چې د اعجاز نظم په غزل باندې درونډ ښکاري لکه د احساس نومې نظم د هغوی د ژور احساس په ښه توګه ترجماني کوي اؤ داسې وائي چې.

ماتـــه د وخـــت ختلـــي نمـــر تـــه تيتېـــدل نـــۀ راځـــي
ماتـــه د عشـــق اؤ د مســـتۍ نـــه ډك غـــزل نـــۀ راځـــي
زۀ داولـــــس پـــــه غـــــم لړلـــــي مرثيـــــي ليکمـــــه
دې نـــه ســـېوا راتـــه پـــه بـــل څـــۀ کښـــې ليکـــل نـــۀ راځـــي

دعشق عنوان لاندې نظم يې يو شاهکار نظم دے چې ډېر په ښکلي اندازکښې د عشق مفهوم داسې بيان کړے.

عشـــــق د کلهـــــم انســـــانيت د وروروڵـــــی فلســـــفه
عشـــــق د انســـــان د محبـــــت اؤ ســـــوکالی فلســـــفه
عشـــــق د زردار اؤ د نـــــادار د يـــــو ولـــــی فلســـــفه
عشـــق د خوشـــحال د ننـــګ و پـــت پښـــتونولی فلســـفه

عشـق د خوشـحال د تـورې شـرنګ اؤ دغيـرت قصـه ده
نـــــۀ د لـــــيلا اؤ د مجنـــــون د محبـــــت قصـــــه ده

د اعجاز صيب نور نظمونه لکه.پښتنه ميرمن، هغه څوك وه، ارمان، جنت، منزل، زما خوشحال اؤ شپونکي سندره.دلوستو جوګه دي چې دطوالت لۀ خاطره دا هر څۀ په لوستونکو پرېږدم . په آخرکښې به دومره اووايم ،

چـــــې د اعجازغونـــــدې لـــــۀ ســـــره تېـــــر شـــــي
هغـــــــــــه خبـــــــــــرې زړورې کـــــــــــوي

په درناوي
سعادت سحر
صدر پښتو ادبي ټولنه لاچۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پښتولېونے

هغه بله ورځ راته تاج انوراعجازخټك ټليفون اوكړو چې بشيرصېب زۀ خپل كتاب چاپ كووم ، ماورته وئيل ، مبارك شه، ډېر زيات خوشحاله شوم خو ډېرزيات حيران په دې خبره شوم چې وئيل ئي راته دكتاب مسوده درلېږم چې ليكل پرې اوكړې، داخبره زما دپاره دحېرانتيا او پرېشانئ وجه ځكه وه چې زۀ په دې خبره لا خبر نۀ يم چې د چا په كتاب ليكل او خپل تآثرات ليكل دكله نه او څنګه شروع شوى دى خو په دې خبره ښۀ پوهه يم چې كله هم يو مصنف خپل كتاب چاشاعرله ليك دپاره وركوى نوكوشش كوى چې لوئې نه لوئې شاعر، اديب ، ليكوال انتخاب اوكړى او كۀ لوې نۀ وى نو بيا خوچې كم نه كم دمصنف نه دشعروادب په ميدان كښې سينيئر وى ، پياوړے وى او پېژندونكے وى. او بله خبره دا د حېرانتياچې زۀ پرې لا پوهه نۀ يم چې ښاغلي ليكوال اعجازصېب خپل كتاب دپاره (شورشورخاموشى) ولې او په څه مقصدماته د ليك دپاره راكړوځكه زما او د اعجازصېب حيثيت د شعرو ادب په حواله داسې دى لكه داستاد او شاګرد، اعجازصېب په دې ميدان كښې زما د استاد حيثيت لري او ماته لا ځان د ادب په شاګردانوكښې هم نۀ ښكاري خو دا د اعجاز صېب د مينې او اخلاص او سړيتوب يوه لويه نمونه ده چې زما غوندې د ادب يې طالبعلم ته يې خپل كتاب د ليك دپاره راكړو او اوس زۀ دښاغلي ليكوال د حكم په تعميل كښې د دوى په كتاب باندې خپلې ماتې ګوډې خبرې اوليكم.شورشور خاموشى او بيا دا شعرونه.

ځنــــې ســــرونه مــــې ليـــدۀ پــــه نمرخاتــــۀ پرېواتـــۀ
ځنــــې ســــرونه آخرغـــوڅ شـــو، ورتــــه نــــۀ پرېواتـــۀ
غـــوره تتـــا چرتـــــه پـــــه لــــرې وطنونــــو اوشــــى
تنـــدرراتلو، زمـــونږ پـــه كـــور، پـــه هركالـــۀ پرېواتـــۀ

د دې شعرونو شاعرتاج انور اعجازخټك زۀ دتېرو دېرشو كالو راسې پېژنم. دكوهاټ ضلعې لاچئ كلى يو ځوان زلمے چې نن هم لكه د تېر وخت په شان به په عمر ډېر خو په زړۀ زلمے دپښتوادب د ميدان هغه زيرك او سترګه ور شهسوار دے چې د۱۹۸۰ نـه واخلـه ترننـه يې دعربوپـه دې سره شـګلنه او سوراړه زمكه يې د يو څوملګرو سره د اماراتوپښتوادبى ټولنې شمع پـه خپلو هلوځلو او منډو تـرړو پـه هرحـال او هـر سـاعت داسـې روښـانه سـاتلې ده چـې ديوطوفـان او بادوبـاران تتېدو لـه نـۀ ده وركړى او نـن هـم سـره د خپلوملګرو لګيادے د پښتو ژبې او پښتو ادب سرڅنه كولوكښې بوخت دے او ولې بـه يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

نهٔ کوی چې دې ښاغلی د میدان ګټلو هنردپښتو ادب د یولوئې پوهه اوزیرك استاد ښاغلي سعدالله خان حېران نه زده کړے دے ځکه خو چې اعجازصېب څهٔ هم لیکلی دی، زما په خیال یې په تول پوره او وزن پوره په پوره دي، کهٔ څهٔ کمے پکښې وی هم نوماته پکښې په نظرنهٔ دی راغلي.

اعجازصېب د ژوند په هر اړخ لیکل کړی دي او دا هرڅهٔ یې په غزل ، نظم او هائیکوکښې ځائے کړی دي او چې هرڅهٔ یې لیکلی دي نو ډېره یې خوږه او پسته ژبه کښې یې لیکلي دی چې یو عام لوستونکے یې په اسانه لوستلے هم شی او پرې پوهېدے هم شی.

اعجازصېب کهٔ یو خوا دځان او جانان خبره کوی نو دخپل کورکلی د کوځو د فکر نه هم ناخبره نهٔ دے پاتې شوے او ددې سره یې د اولس غم هم په خپل زړهٔ کښې لکه د روح ځائے کړے دے. دخپل قام اولس او د وطن غم یې تل ترتله په خپل چاپېرچل دړدونه خوشحالئ هر څهٔ یې په خپل کلام کښې ځائے کړی دی خو سره د دې یې د نړئ د مظلومانو غم هم ژړلے دے، دا تول دیو ښهٔ او پوهه شاعرنخښې دی چې ټولې دښاغلی لیکوال په شاعرئ کښې موجودې دي. ښاغلے لیکوال چې کله خپل جانان ستائي نو وائي.

کهٔ زما جانان دې اولیدو په سترګو
درنه هیر به دجنت حورې غلمان شی
خلق وائی چې یې زړهٔ راځنې یوړو
خوتازه پرې د اعجازخټك ایمان شی

او بل ځائے وائی،

تاچې دښو په غشو اوویشم
مړوومه جانانه! راژوند دې کړم
ستا اعجازخټك به ولې نهٔ ستائي
ستایو خوږ نظردے چې زلمے دې کړم

او کله کله د جام ، ساقی او میخانې نه هم خوند آخلی نو داسې وائی،

هغه چې جام دپاسه جام سره هم خلهٔ ورکوی
داسې ساقی ته به څوك څرنګې زړهٔ نهٔ ورکوی

او یا دا چې،

ستا دمستوخماروسترګوآثر دے
میخانې کښې د جامونوکړنګهار شو

او بل ځائے کښې وائی چې،

چې څښوی شراب د مینې په نظر د مستوسترګو
په دا خوی مې ځکه خوښ دے دا دلبر د مستو سترګو

او چې د خپل کلی د کوځو خبره شي نو څهٔ داسې وائي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

خزانـــه د تـــاریخونو ،دا زمـــونږ کلـــے لاچـــی ده
آیئنـــه ده د وختونـــو ، دا زمـــونږ کلـــے لاچـــی ده

دځان په حقله ښاغلے وائي،

ماتـــه د وخـــت ختلـــي نمـــر تـــه تیتېـــدل نـــۀ راځـــي
ماتـــه دعشـــق او د مســـتی نـــه ډك غـــزل نـــۀ راځـــي
زۀ د اولـــس پـــه غـــم لړلـــې مرثیـــې لیکمـــه
دې نــه سـپوا راتــه پــه بـل څـۀ کښې لیکـل نــه راځـی

شاعر به څنګه بل څۀ اولیکی چې په کورکلی محلت کښې دباړودو ډېري پراتۀ وی، زلمی پېغلې ، ماشومان اؤ بوډاګان بې ګناه قتلېږی، بیا به شاعرنوره شاعری څۀ اوکړی، د شاعرخو به بیا هم داسې شاعري کوی لکه اعجازصیب چې وائي،

ملګـــرو! مانـــه دســـرور ډکـــې نغمـــې مـــۀ غـــواړئ
مانـــه د وخـــت د نمرودانـــو قصـــیدې مـــۀ غـــواړئ
زۀ د حـــــالاتو کـــــربلا بانـــــدې مـــــاتم کوومـــــه
مانـــه مـــاتم کښـــې د خنـــدا ډکـــې قصـــې مـــه غـــواړئ

د وطن په حقله شاعر خپل احساسات څۀ په دې ډول بیا نوی،

هغـــه آزادی چـــې مـــونږ پـــه ســـرو وینـــو ګټلـــې ده
دا دزنـــده بـــاد پـــه نعـــرو مـــونږ ه تـــل پـــاللې ده

هغـــه آزادی چـــې د شـــپونکی د خلـــې ســـندره وه
هغـــه دخیبرپـــه دنګـــو غروکښـــې غلـــي غلـــي ده

اؤ بل ځائے وائي،

چـــــــې پـــــــرون وۀ هغـــــــه نـــــــن دے
هغـــــــه ملـــــــك ، هغـــــــه وطـــــــن دے
د اســـــلام پـــــه نـــــوم جـــــوړ شـــــوے
پکښـــــــــــې زور دے د خـــــــــــدایانو
زماهېربرکـــــــت شـــــــاه شـــــــی
دا چـــــــې اُوخـــــــوړو پرګـــــــانو

د جانـان د صفت اؤ وفـا سره سره ښاغلے لیکوال د دوران پـه غم کښې هم بوخت دے او څۀ په داسې ډول ګویا دے،

ملګـــــرو! زۀ پـــــه داســـــې ښارکښـــــې اوســـــم
لکـــــه د مصـــــر پـــــه بـــــازار کښـــــې اوســـــم

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغـــــــــه د امـــــــــن او انصـــــــــاف غوښـــــــتنه
لکـــــــه دتېروخـــــــت چرتـــــــه غارکښـــــــې اوســـــــم

کله خپل داولس غم او کله د خپل مزدورغم دا ټول دشاعرد ژوند هلې ځلې دی،

يوخـــــوا بربنـــــدلغړبچي د خـــــوار مـــــزدور وينمـــــه
بـل خـوا غټـان نشوکښـې مسـت مخمـور مخمـور وينمـه
خـدائيګوترې سـترګې زۀ پـه بـل خـوا آړولـے نـۀ شـم
چـــې دوخـــت ژرنـــده کښـــې دل شـــوے خپـــل جمهـــور وينمـــه

هوښـياران وائـي چـې شـاعران د قـام سـترګې وي خـو زۀ وايـم چـې شاعران د قام ژبه هم وي ځکه چې قام کومـه خبره پـه ژبـه کول غواړي اؤ نـه ئې شي کولے، هغـه خبره اکثرپـه خپلـو غزلـونـو، شعرونو اؤ نظمونوکښـې يا خوئې کړي وي اؤ يايې اوکړي، هغه که فرياد وي که د سوال منت خبره اؤ که د وخت د ظالمانواؤ د سماج رواج نه بغاوت وي، هره خبره شاعر په خپل کلام کښې په ډېره آسانه اؤ پسته ژبه کښې په آسانه کولے شي لکه د اعجازصيب د يو نظم (احساس) يوڅو شعرونه زۀ دلته په دې حواله را آخلم، هغه وائي،

وايـــم چـــې تندرشـــوے، آســـمان نـــه پـــرې راپرېـــوتلے
چـــــاچې زمـــــاداولس شـــــونډو نـــــه خنـــــدا وړې ده
وايـم چـې اور شـوے ، ورتـه چغـه د غيـرت جوړه شـوے
چـــاچې زمـــونږ خـــوارو جـــونګړو نـــه رڼـــا وړې ده

داولس د غم سره سره ښاغلے ليکوال دنړۍ د مظلومانو نـه هـم ځـان ناخبره نۀ دے ساتلے اؤ دنړۍ د هر مظلوم غم يې يو شان ژړلے دے.

د فلسطين اؤ دکشمير په زمکه
خپـــــرې تـــــورې کـــــوي، زغـــــرې کـــــوي
چـــې داعجـــاز غونـــدې لـــۀ ســـره تېـــر شـــي
هغـــــــــــه خبـــــــــــرې زړورې کـــــــــــوي

په دې حواله داعجازخټك صيب نظـم (آخترډې مبـارك شـه) د باربـار لوستلو جوګه نظم دے.

اعجازصيب غزل کم اؤ نظم زيات ليکلے دے خو غزل يې د نظم اؤ نظم يې د غزل نه ډېر تاثيرلري، ډېره ساده او سوچه پښتو يې استعمال کړې ده. دډېرو ګرانو لفظونو، کنايو اؤ استعارو نه هم ځان بچ ساتلے دے چې هر سړې پرې پوهېږي، په هره موضوع يې ليکل کړي دي. پاتې د هرليکوال پـه ليك کښې څۀ نـه څۀ کمے وي ځکه ورتـه دانسان ليك وائي. دغـه شـان بـه د ښاغلي اعجازصيب په شاعرۍ کښې هم څۀ نه څۀ فني اؤ فکري خامۍ وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوماته په نظر نۀ دي راغلي ځکه ما په دې خپلو خبرو کښې د تنقيدنه هيڅ کار نـــــۀ دے آخســــتے. بـــــاقی د اعجازصــــــېب شـــــعري مجموعـــــه (شورشورخاموشی)ستاسو په لاسوکښې ده بايد چې ورته د قدر پـه نظر اوکتلے شــی اؤ خـدائے دې اوکـړي چـې د اعجازصـېب دا شورشورخاموشــی دپښـتون اولس دپوهې اؤ نېك مرغی سبب اُوګرځي(آمين ثم آمين)

په يوه پُښتنه ټپه دا خپلې خبرې راټولم اؤ ستاسو نه رخصتيږم،
اعجازصـــــــــېب تـــــــول دې دســـــــيکې شــــــــه
چـــــې دښـــــمنانان درســـــــره شــــپاړس وخيژينــــــه

په درناوي
بشيراحمدبشير
چئيرمين
داماراتوپښتو ادبي ټولنه مرکزدُبئ
۳۱ ٍ مئ ۲۰۱۲ ء.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اعجازخټك اعجاز

دوه دېرش کاله مخکښې د اعجاز خټك او الياس ټلوال په کوششونود اماراتوپښتو ادبي ټولنه مرکزدُبۍ په وجود کښې راغله، اؤ تردمه ټولنه روانه هم ده او ودانه هم ده . روانه په دې معنی چه ادبی هلی ځلې يې په څۀ نۀ څۀ شکل دوام لري، ودانه په دې معنی چې دغړو تخليقات يې وخت په وخت مخې ته راوځي . په تيرو درې لسيزوکښې دې ټولنې خپل کار ته اکيډمۍ ګوته په خولۀ کړه خو داسې هم نۀ ده چې جولۍ يې بېخی تشه ده .

هم دغه د خليج اولنۍ ټولنه ده چې پښتو ته يې په خليج کښې د ټولنو چل اوښودلو. هم دغه اولنۍ ټولنه ده چې په خليج کښې يې دپُښتو مشاعرو ، سيمنارونو او نورو ادبی غونډو بنياد ايښے دے . هم دغه ټولنه ده چې بغير د چا د مکملې سرپرستۍ نه يې خپل وجود او دپښتو ادبی ذوق په خليج کښې ژوندے ساتلے دے. زۀ په دې خپلو کرښو کښې هڅه کوم چې دټولنې دهلوځلو سرسری جائزه واخلم او په دې هرڅه کښې د اعجازخټك تاند او ځپاند رول څرګندکړم .

مشاعرې کول :

ټولنې ته دا اعزاز حاصل دے چې اولنۍ مشاعره يې په متحده عرب امارات ــ ُدوبۍ کښې اوکړه او پښتانۀ يې دلته په اول ځل دخپلې ژبې او ادب په نامه راغونډ کړل . دغه سلسله تراوسه پورې دوام لري . اعجازخټك يې دپيل نه تراوسه پورې د نظامت او انتظام لوئې ذمه وارۍ په غاړه لری او دغه ذمه وارۍ اعجازخټك داسې پوره کوی چې په متحده عرب اماراتوکښې ټول پښتانۀ ددې خبرې ګواهان دی چې په کوم ادبي پروګرام کښې اعجازخټك نۀ وی نوڅۀ نۀ څۀ کمی به خامخا پکښې وی .

پښتونخواه نه شاعران اوادبيان رابلل :

ټولنې دپښتونخواه نه هم خپلو مشرانو شاعرانو ، اديبانو وخت په وخت دوبۍ ته د راتللو تکليف ورکړے دے چې دوۍ راشي او په متحده عرب امارات کښې ميشته پښتنو سره اووينی او په خپلو افکارو دپښتنو ذهنونو ته رڼا اوبخښی . په دې مشرانوکښې قلندر مومند، ايوب صابر، پرېشان خټك، سعدالله خان حېران، عبدالکريم بريالے، غازی سيال، سليم بنګش ، پرويش شاهين اؤ اسيرمنګل چې دټولنې په دعوت راغلی دی. د دې هرڅۀ په انتظام ، نظامت، دمېلمنو لۀ پاره دشوی بندوبست، دمېلمنو قدرولواو نازولوکښې داعجازصيب منډه ترړه او ناسته پاسته دهرچا نه زياته وه .

سيمنارونه کول :

ټولنې دخوشحال بابا، رحمان بابا، عبدالحميدبابا، حمزه بابا او

(c) ketabton.com: The Digital Library

خاطرآپریدی سیمنارونه کړی دي ، په سیمنارونوآورولې شوې مقالې یې چاپ کړې دي او پښتنو ته یې رسولې دی او ددغوسیمنارونوپه راجوړولو او په کامیابۍ سره سر ته رسولوکښې د اعجاز صیب لوې لاس وۀ، دا هم په متحده عرب امارات کښې پښتنو ته د اعجازخټك بخښنه ده .

دتولنې غړو سره ماښامونو تابیا کول :

ټولنې وخت په وخت دخپلو غړو د زړۀ غتاوي لۀ پاره او دهغوئ دخدماتود اعتراف په توګه ملګرو سره د ماښامونو لړۍ پېل کړه . دغه هم د اعجازخټك آیډیا وه چې هم یې د ملګرو زړۀ غتاوے اوکړو او هم یې ملګری دي ته اوپارول چې په ملګرو لیك اوکړی او دغسې یې د ملګرو پام یې شاعرۍ سره سره نثر ته هم راوګرځولو چې په نتېجه کښې یې دملګرو لۀ خوادقدروړ لیکنې مخې ته راغلې .

مجله چاپول :

ټولنه په نزدو کښې انشاءالله د یوې خپلواکه ادبي مجلې خپرول غواړي او په دې سلسلې کښې تر ډېره حده پرمختګ شوے دے ، تراوسه پورې په دې حقله شوو هلوځلوکښې زمونږ ټولو نه وړاندې اعجازصیب روان دے

فلاحي کارونه :

اعجاز صیب نۀ یوازې په ادبي کارونوکښې ګړندے دے بلکه فلاحی کارونوکښې هم د چا نه پاتې نۀ دے. دپاکستان سوشل سنټر دبۍ د آفس سیکرټری شپ نه واخله تراوسه پورې دغه دخېرښېګړې کارونه خدائے پاك د اعجاز صیب نه آخلی . ددې خبرې ګواهی دلته ټوله پاکستان کمیونټی ورکولے شی .

د اعجازصیب شاعري :

داعجازصیب شاعرۍ په حقله زۀ بغېر دڅۀ پس وپېش نه دا وئیلے شم چې هغوئي شاعری صرف او صرف د دې دپاره کړې ده چې دپښتو ژبې شاعرانو، ادیبانو او د دې ژبې د خواخوږو سره ئې تعلق قائم پاتې شی .اعجازخټك باقاعده شاعری نۀ ده کړې اونۀ شاعرۍ دپاره دومره سنجیده شوے دے لکه پورته ذکرشوو کارونودپاره چې اعجاز صیب څومره سنجیدګی اختیار کړی ده ، په متحده عرب امارات کښې خوپرېږده چې دپښتوادبي چمن ټل لخوا شوې د ړومبی عالمی ادبی کنونشن د پاره ئې پوره دوه میاشتې خپل دوکان بندکړے وۀ. خپل ګاډے یې پوره دوه میاشتې زغلولے وۀ . بل هیڅ کار یې نۀ وو کړے . صرف اوصرف د چندې راغونډولو پسې در په در ګرځېدلے وۀ چې په نتېجه کښې دپښتوادبي کنونشن لۀ پاره لکونه روپۍ راغونډې کړې . د دویم پښتو عالمی ادبی کنونشن دپاره دراقم الحروف او فضل رحیم رحیم سره په درې ورځوکښې څلورشپېتۀ زره روپۍ غونډې کړې او اویې لېږلې . دپښتومینې اعجازصیب دقلم دمیدان نه زیات دعمل په میدان کښې زغلولے دے. اعجازصیب ته خپلې شاعرۍ کم او زیات معلوم دي، که

(c) ketabton.com: The Digital Library

نور چاته پکښې څۀ کمے ښکاری نوزما په پورتنوکرښو دې لږ غور اوکړی چې د دغې کمۍ زياتی سبب خو به د اعجازصېب دغه بېخی مصروفيات نۀ وی ؟ګني نوزۀ چې د اعجاز خټك نظمونه ګورم ، نو ماته په دې نظمونوکښې يو توان او توانائي ښکاری. کۀ چرې اعجاز صېب لږه توجه دې طرف ته هم کړې وے نو نن به اعجاز صېب د نظم په ميدان کښې هم خپله ځانګړتيا په خپلو لوستونکو منلې وے . خو د دې هرڅه باوجود اعجازصېب په نظمونوکښې دپښتنو لۀ پاره د سماجی او معاشی انصاف غوښتنه دپښتنو لۀ پاره نېك بختو ورځو شپو ارمان او د پښتنو لۀ پاره د امن او خوشحالئ نه ډك ژوند جوت ښکاری چې د اعجازخټك صېب (دشورشور خاموشۍ) چاپ شی او پښتنو ته اورسی نو دا به د دې خبرې ثبوت وی چې د زړۀ مريض، دشوګر مريض، د بچوپه رزق پسې ورك سپين ږيرے، د خپلې شاعرۍ په كم او زيات خبر اعجازصېب ، دپښتو په مينه کښې يو قدم نور هم مخکښې لاړو .

په درناوی

ممتازآورکزے

صدر

داماراتوپښتوادبې ټولنه مرکزدبئ

دوبۍ ۲۲ مئ ۲۰۱۲ .

(c) ketabton.com: The Digital Library

داحساس بڅرى

د کتاب خپروني مسله ډېره نازکه ، مهمه او د ارزښت وړ نقطه ده ځکه چې ډېر ښهٔ ښهٔ ليکوالان مونږ پېژنو چې خپل وړمبی کتاب چاپ کولو کښې ئې ډېره تادی کړې خوولې وروستو پرې بيا پښېمانه شوی او لهٔ مارکيټه او د ملګرو نه يې بيا د واپس آخستو هڅې کړې او ځنې ليکوالان داسې هم لکه سعيد ګوهر، صديق پسرلے ، شمس القمر اندېش،خپرمحمد عارف يا سعدالله خان حېران چې په مناسب وخت يې کتابونه خپارهٔ نهٔ کړل ، د فکروفن نه يې د خپل عصر لوستونکی محرومه پاتې شول . په مطبوعاتوکې رانغلل ، څېرنې پرې اونه شوې چې لهٔ سوبه يې په خپل وخت ډېر آړخونه په تياروکښې پاتې شول او هغه مقام يې په برخه نهٔ شو کوم يې چې حق ووځکه ترېنه ډېرپه وړاندې لاړل . د ژوند غوښتنې بدلې شوې وې او د نوی کهول ترجيحات نورشول. دې کښې شك نشته چې ښهٔتخليق هرحالت ځان ښکاره کوی خودا هم حقيقت دے چې وختونه غواړی اوبيا دا خبره هم دياد وړده چې د هر وخت دفن خپلې تقاضې وی او خپل ارزښتونه او بيا په وخت نهٔ خپرېدو کښې کهٔ يو طرفته له خپلو نيمګړتياؤ نه تخليقکارخبر نهٔ شی نو بل طرفته د اسلوب او دافکارو د غلا امکانات هم موجود وی چې وروستوترېنه نورې ستونزې راولاړيږی.

ښاغلی تاج انور اعجاز هم چې هر څهٔ وجه وه خو په خپل مناسب وخت يې خپله شعری فنپاره خپره نه کړه . هرڅو کهٔ په دوبۍ کښې د پښتوژبې د خدمت په لړ کښې ادبي هلې ځلې کوی خونن به يې ديوتخليقکار په صفت نور هم ادبی قدوقامت لکه دچنار لوړ وے.

ښاغلے تاج انوراعجاز تقريبا ۱۹۷۰ نه تردې دمه ۲۰۱۲ پورې دوه څلوېښت کاله کېږی چې شاعری کوی کهٔ چرې دوی د ۱۹۸۵ نه تر ۱۹۹۰ پورې کتاب خپورکړے وے نو نن به يې دويم څهٔ چې دريم کتاب هم تياروے او په ادبي حلقو کښې به د دهٔ په فن او افکارو له مختلفو آړخونو بحثونه شوی وے . له خپلو خوبئيو او نيمګړتياو نه به خبر وے او اوس هم د مواد په اعتبار دغه مجموعه شورشورخاموشي چې څومره عرصه واخسته ، هغه ضخامت هم نهٔ لری. د دې علت هم دا دے چې کله په يو ډنډ کښې اوبهٔ ولاړې وی نو ناولې شی او چې کله د وتو لاره ومومی نو بيا تازه او نوی اوبهٔ ورته راماتې شی هم دغه مثال د شاعری يعنې د ادب هم دے چې د يو کتاب خپرېدونه وروستود بل تا بيا شروع شی .

ديوڅوتمهيدی خبرونه ورستوچې شورشورخاموشي په موادو نظر زغلوو نو بيا وئيلے شو چې په دې مجموعه کښې په بنيادی توګه دوه ژانرونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل او نظم پکارول شوی دي چې دواړه ژانرونه خپل ځان کښې ځوځو نموني لري . فکری حوالې سره انقلاب ، د پښتنی ټولنې ستونزې او مینه یې بنیادی موضوعات دی . په انقلاب یې مزاحمت روایتی دے چې لهجه یې ډېره علاقائي شوې ده چې له کبله یې فکر په هنر درونډ ښکاری . غزل یې د خپل وخت په چوکاټ کښې روایتی نۀ دے . په ټوله مجموعه کښې یې خارجی احساسات ، میلانات او واقعات په اندرونی وارداتو او جذباتو غالب شوی . اندازېې په غزل کښې هم ترډېره حده نظم ته ورنزدې دے. خوکوم وخت کښې چې دغه شاعری شوې دهغه وخت په حواله چې دپښتو په شاعرئ کښې به زیاترذکرد ګل و بلبل او د جانان دبې وفایۍ وۀ، ښاغلی تاج انوراعجازپه شعوری توګه ځان ترېنه ژغورلے دے اودغزل لهجه ئې دلاچې لونګ په ځائے د غوځوشونډو ده چې لوستونکی په دې نتېجه رسوی چې ښاغلے تاج انوراعجاز خپل ټول صلاحیتونه دخپل قام دښېګړې دپاره دبیدارئ په نقطه مرکوزکړی وو چې په ځنګ کښې ترېنه د ژوندانۀ نور حسین او رنګین تصویرونه تت پاتې شوی دی چې د شعوربرخه په کښې د لاشعورپه مقابل کښې زیاته په نظر راځی او د فن په ځائے پکښې مقصدیت ځرګند ښکاری . دا خبره هم ده چې فن مقصدی هم کېدے شی خو د خارجی چاپېرچل مقصدیت کله هم د فن بنیادی ارزښت نه دے پاتے شوے، دفن یوخپل قدر وی چې طویل بحث غواړی خوولې بیا هم ددې مجموعې اهمیت ځکه شته دغه د ذوق یا روحانی خوشحالۍ لۀ پاره نۀ بلکه فقط دپښتون قام بیدارولو لۀ پاره مختلفو مرحلو نه راتېره شوې ځکه خوددې مجموعې معنوی آړخونه مونږ په تلوسو کښې دآچولو په ځائے نبغ په نبغه د قوم پرستۍتحریکونو ته چمتو کوی او د ټولنې د یو ذمه داروګړی شعور رابخښی په دغه حواله ځو نمونې :

(نظم ------- احساس)

ملګـــرو ! مانـــه دســـرور ډکـــې نغمـــې مـــۀ غـــواړئ
مانـــه د وخـــت دنمرودانـــو قصـــیدې مـــۀ غـــواړئ
زۀ د حـــــالاتو کـــــربلا بانـــــدې مـــــاتم کومـــــه
مانـــه مـــاتم کښـــې دخنـــدا ډکښـــې قیصـــې مـــۀ غـــواړئ

(نظم ------ منزل)

چـــــــې مـــــــې لار تیـــــــارۀ تیـــــــارۀ وی
پکښـــــــې هـــــــم وی ګړنګونـــــــه
شـــــل زمـــــونږ دي پښـــــې لاســـــونه
داســـــې حـــــال کښـــــې بـــــه ملګـــــرو!
مـــــونږ اورســـــو منـــــزل تـــــه ؟

ملګـــــرو! زۀ پـــــه داســـــې ښارکښـــــې اوســـــم
لکـــــه د مصـــــر پـــــه بـــــازار کښـــــې اوســـــم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځنـــې ســـرونه مـــې لیـــدۀ پـــه نمرخاتـــۀ پرېواتـــۀ
ځنـــې ســـرونه آخـــر غـــوخ شـــو، ورتـــه نـــۀ پرېواتـــۀ

فیصـــــلې زمـــــونږ د کلـــــې چـــــې پـــــردی کـــــړی
دغـــــــه جـــــــــړ زمـــــــونږ د ټولومســـــــلو دے

مـونږه پـه سـرۀ اورکښـې ژونـدون لـۀ ډېـر ناکامـه کـوو
طمـــع د ننـــګ چـــې د بـــې حســـه ودۀ قامـــه کـــوو

دکلام لۀ کوټلی مْطالعې څخه وروستو لوستونکی په دې نتېجه رسی چې د کلام لهجه او ژبه د نن دورد لهجې او ژبې سره ډېر توپیر لری، پخواه به دشعری صنعتونو (صنائعو بدائعو) استعمال په بیل ډول کېدۀ او د نننې دور دشـعرژبه تخیلـی او مکمـل اسـتعاراتی ده . دې مجموعې کښـې کـۀ هرڅـو د شعری ترکیبونـو استعمال کم دے خومجموعی طورسره یې په لفظونو کښې فکری صداقت ئـې غزونـې کـوی، د جذبې شدت او د احساسـاتو اظهارکښـې اعتدالی امتزاج په مناسب ډول خپلوکښې غاړه غړی شوی او په لاچې کښې د ښاغلی سعدالله خان حېران د فکری مکتب روښانه مستقبل لۀ پاره د پښتون قام بیدارولو ښۀ هڅه ده خوجزوی طور باندې فکری سطح باندې پکار ده چې نننی پښتون لیکوال ته چې لږ سوچ وکړی چې پښتون قام بې حسه دے نـه رور نـا هرګزداسې نۀ ده پښتون قام ته لیډارانو کړی څۀ دی رښتیا دا دی چې زمونږ قام بې حسه نـۀ بلکه ننګیالـے دے ، دغسې د جمهوریت نظم کښې د اختلاف ګنجائش شته دے خو بیا هم پردې مجموعه کښې ډېرفنې نمګړتیا بـاوجود زۀ دا خبره په وثوق سره کوم چې ښاغلې تاج انور اعجاز هم په غزل او هم پـه نظم کښې نۀ خو د چا تقلید کړے دے او نـۀ یې د چاپه پل باندې پل ایښـے دے ، هرڅۀ چې دی د خپل کلام پېژندګلی یې خپله ده .

خالدپښتون
۱۸ اپریل ۲۰۱۲ء
کوهاټ

(c) ketabton.com: The Digital Library

اعتراف

چرته زهٔ ، چرته شاعري لکه وريژې اؤ د منجا زامن ،هم داسې قصه زما دشعروادب ده. دا هرڅهٔ اتفاقاً شوی . زمونږ پوره کورنۍ کښې هيڅ داسې يو مشر نهٔ دې تېر شوے چې هغوی په دې جرم ککړشوی وی . زمادومره يادېږی چې زمونږ يو ماما صديق چې يو سماجي انسان وهٔ، هغوی به ماته په وړيکتوب کښې فی البديه شعرونه وئيل ، کېدے شی چې د هغې اثرلاندې ما هم په شعرونه شخوند وهل شروع کړی وي ، لږ چې د ځوانۍ عمرته اورسيدم يعنې هغه وخت په لسم جماعت کښې طالبعلم وم چې زمونږ استاد محترم سعدالله خان حيران راباندې په زور دشاعرۍ ستر مات کړو اؤ داسې چې په کال ۱۹۶۹کښې د ګلستان پښتوادب لاچۍ د اهتمام لاندې طرحي مشاعره ټاکلې شوې وه ، زهٔ اؤ زما همځولي شاعران پکښې هم بللے شوي وو، ما هم پکښې خپل مات ګوډ غزل پېش کړو، زمادومره حوصله افزائي اوشوه چې هغه ورځ ده اؤ دا نن ورځ ده چې کهٔ خپله کهٔ هيڅ شعروادب په الف ب پوهې نهٔ شوم خو مشاعرې اؤ ښوښو شاعرانو سره مې ناسته پاسته تراوسه پورې جاري اؤ ساری ده. يو ملګري راته وې چې ستا دپاره ما دوائي راوړي ده کېدے شي چې دا مشاعرو نه قلار شې ، ټول عمر دې په دوخوشو کارونوکښې تېر شو. ماورته وې چې زما دا بيماري ډېره زړه شوې ده، کېدے شي چې ستا په دې دوائي زما شمر اونهٔ شي . رښتيا خبره دا ده کومې پښتو زهٔ په ټولې ادبي نړۍ پېژندلے يم اؤ دومره به ما پښتودپاره څهٔ نهٔ وي کړي لکه څومړه چې زهٔ خپلې پښتو شته من کړے يم ګنې پکار خو دا وو چې په دوه څلوېښت کاله کښې ما ډېر څهٔ ليکلے اؤ پښتو ته جولۍ کښې آچولے وے خو زهٔ دا اعتراف کوم چې زهٔ دخپلې پښتو يو غټ مجرم يم اؤ دومره مودې پس ايله بيله يو دخپلې ماتې ګوډې شاعرۍ مجموعه وړاندې کوم اؤ هغه هم د يوډېر مخلص ملګري بلکې د يو ورور په ډېره ټينګه وينا دا مجموعه وړاندې کوم ګنې زما هډو دا خيال نهٔ وهٔ چې زهٔ به هم چرته په ژوندکښې دا څهٔ چاپ کړم . الله تعالی دې زما دغه ورور ته لوې اجرورکړي چې زما شاعري يې د چاپ جوګه اوګڼله .

(c) ketabton.com: The Digital Library

دګــران مشــر م، ر، شــفق صــېب، زمــا دتــورو څڼويــار ســعادت سحرصيب، زما غار يار بشير احمد بشير، ، دمسافرۍ دژوند د تودو سړو ملګري اؤزيرك انسان ممتازآورکزئي صېب اؤ زما دبي مخه بي ستړه نقاد ملګري خالد پښتون دليکونو چې زما کلام يې ادبي دنيا ته رسولو ناکام اوکړو، ډېر زيات ممنون يم ګنې چرته زۀ اؤ چرته دا شعرونه چاپ کول داسې ناممکن غوندې کار وۀ خو دا هرڅۀ چې دي، يوزما يو داسې کوشش دے چې هيڅ داد نۀ غواړم خوبس دومره چې کېدے شي چې زما کلام څوك اوګوري نو دخپل کلام چاپ کولو هڅه به ضروراوکړي اؤ دا به زما دپاره يو لوئې داد وی .

په درناوي
خاوري اعجازخټك دوبۍ
۷ جولائي ۲۰۱۲ء

(c) ketabton.com: The Digital Library

جنت

۱۹۷۶ء

زړۀ راتــه وې راځــه ددې دنيــا جنــت تــه لاړ شــو
هلتــــه د خپلـــو ارمـــانونو ارمـــان اوريــــږوو

مــا وې چــې تــا ددې دنيــا جنــت ليــدلے دے څــۀ؟
وې چـــې جنـــت څـــۀ وی؟ پـــه خپلـــه خوښـــه ژونـــدتېرول

مــا وې چــې دا جنــت بــه چرتــه وی راوئــې ښــايه
وې چــې راځــه چــې درتــه لارې د جنــت اوښــايم

زۀ پــه مــزه مــزه روان شــوم د جنــت پــه لــوری
څــۀ ګــورم لارکښــې مــې يــوه لــوږه غونــډی اوليــده

مــا وې چــې داغونــډی دڅــۀ ده دومــره دنګــه لــوږه
وې چــې هــم دې غونــډی دلانــدې جنتيــان اوســېږی

مــا وې چــې دغــه خلــق دې جنــت تــه څنګــه راغلــل
نوماتـــه خپـــل پـــه غوږکښـــې داســـې ګنګوســـه اوکړلـــه

وې د ضـــميرلوړې غونـــډی نـــه غورځېـــدلی اول
پـــه پټـــو ســـترګو دې جنـــت تـــه رســـېدلی دی بيـــا

د ژونــد بــازي هــم دغــو خلقــو همېشــه ګټلــې
دا بــې ضــميره خلــق ځکــه جنتيــان يــادېږی

دوئ تــه روا او نــاروا ګــوره يــو شــان ښــکارېږی
دوئ تـــه والله کـــه بـــل انســـان خـــو څـــۀ انســـان ښـــکارېږی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بـل پـه غوښـو ښاربـۀ شـوی، غرمبېـدلی دی ډېـر
دا پـــه شـــرابو لمبېـــدلی، پړســـېدلی دی ډېـــر

تـۀ هـم کـه غـواړې چـې ددې دنیـا جنـت تـه راشـې
نو د ضمیر لـوړې غونـډې نـه ځان ګوزار کړه اول
تــۀ بــه پــه خپلــه دې جنــت تــه بــې منتــه راشــې
وخـــت بـــه دې خپلـــه جنتـــی ددې دنیـــا اومنـــی

تاتـــه بـــه خلـــق پـــه هـــره لاره ســـلامونه کـــوی
ستا پـه هـر ځـاے بـه خلـق ډېـر ډېـر عزتونـه کـوی

تـا تـه بـه خلـق بیـا ووتونـه ښـۀ پـه جـار درکـوی
هـــر حکومـــت بـــه تاتـــه خپلـــه اقتـــدار درکـــوی

تـــۀ بـــه پـــه خپلـــه جنتـــی ددې دنیـــا یـــادېږې
او پـس لـه مرګـه ښـۀ سـړے بـه پـه دنیـا یـادېږی

ســتا وروســتو مخکښــې قطارونــه د مـوټرو بــه وی
ســـتا حفاظـــت تـــه اهتمـــام د برېتـــورو بـــه وی

مـــا چـــې د زړۀ دغـــه رنګینـــه قصـــه واورېدلـــه
مـــا وې چـــې اے زمـــا ســـاده زړګیـــه! اوغولیـــدې

دغـه چـې تـاوتـه جنـت ښـکاری، جنـت خـو نـۀ دے
دلتــه خــو یــو انســان آقــا، نــور غلامــان دی پکښــې

ورځــه ورځــه دغــه جنــت دې هغــه چاتــه یوســه
چـــې د ضـــمیر پـــه بـــدل داســـې جنتونـــه غـــواړی

(c) ketabton.com: The Digital Library

زمـــا جنـــت د هـــر انســـان د خپلـــواکۍ نـــوم دے
دې تـــا جنـــت د يـــو انســـان د غلامـــۍ نـــوم دے

زمـــا جنـــت خـــو د يـــو بـــل نـــه زارېـــدلو نـــوم دے
دې تـــا جنـــت د يـــو انســـان د پرزولـــو نـــوم دے

مـــا چـــې لـــه خدايـــه کـــوم جنـــت غوښـــتے آدا خـــو نـــۀ دے

دغـــــه جنــــــت دې هغــــــه چاتـــــه يوســـــه
چـــې د ضـــمير پـــه بـــدل داســـې جنتونـــه غـــواړی

٢٠ اګست ١٩٩٠ء دوبۍ

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

احساس

ماتــه د وخــت ختلــی نمــر تــه تیتېــدل نــهٔ راځــی
مــا تــه دعشـق اودمسـتی نــه ډک غــزل نــهٔ راځــی
زهٔ د اولـــس پـــه غـــم لړلـــی مرثیـــې لیکمـــه
دې نـه سبوا راتـه پـه بل څـهٔ څـهٔ لیکل نـهٔ راځـی

ملګـرو! مـا نـه د سـرور ډکـې نغمـې مـهٔ غـواړئ
مـا نــه د وخــت د نمرودانـو قصـیدې مـهٔ غـواړئ
زهٔ د حـــالاتو کـــربلا بانـــدې مـــاتم کوومـــه
مانــه مــاتم کښــې دخنــداډکې قصــې مــهٔ غـواړئ

مـنم چـې ستاسـو زړهٔ رنګـین رنګـین شـعرونه غـواړی
ماتـــه خـــولې مزدوردکراچـــی مخکښـــې شـــی
وایـم چـې تاسـو تـــه مـــې شـــونډې زلفـــې اوســـتائیلے
راتــه بـدحال د خپـل اولـس د بـې وسـی مخکښـې شـی

داوچـــې شـــونډې چـــې وختونـــوترې خنـــداوړې ده
دخـــواراولس دشـــونډوکومې رنګینـــی اوســـتایم
ملګـرو! وایـئ چـې مسـتی او کـه مـاتم اوسـتایم
تاسوخوشـحال کـړم اوکـهٔ خپلـې بـې وسـی اوسـتایم

یــو خـوا بربنـد، لغـړ بچـی دخـوار مـزدور وینمـه
بـل خواغتـان نشوکښـې مسـت مخمورووینمـه
خـدائیګو تـرې سـترګې زهٔ پـه بـل خـوا اړولـے نـهٔ شـم
چـې د وخـت ژرنـده کښـې دل شـوے خپـل جمهـور وینمـه

وایـم چـې تنـدر شـوے، اسـمان نـه پـرې راپرېـوتلے
چـا چـې زمـا د اولـس شـونډو نـه خنـدا وړېـده
وایـم چـې اورشـوے، ورتـه چغـه دغیـرت جوړه شـوے
چـا چـې زمـونږ خـوارو جـونګړو نـه رڼـا وړېـده

(c) ketabton.com: The Digital Library

زۀ يوشـــاعريمه چـــې چرتـــه څـــوک ســـلګۍ اووهـــی
زمـــا پـــه زړه کښـــې د آهونـــو د نـــدوکارجوړ شـــی
وخـــت چـــې د چـــا د ارمـــانونو مـــرۍ اوخرپـــوی
ورســـره ســـم زماپـــه زړۀ کښـــې ويـــر ناتـــار جـــوړ شـــی

زمـــا شـــاعری ده، د اولـــس د ســـوکالۍ لـــۀ پـــاره
زۀ خـــو ليکـــل کـــوم د ژونـــد د خوشـــحالۍ لـــۀ پـــاره
زۀ خپـــل غـــزل تـــه چرتـــه ډمـــه ګـــډولے نـــۀ شـــم
نـــۀ شـــم کـــولے شـــاعری د خرمســـتۍ لـــۀ پـــاره

۱۹۷۶ء لاچۍ

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

تــکل

د ښائیســـــت او د ښـــــکلا پــــه کلــــو گـــرځم
پکښـــــــې مینـــــــه او وفاګـــــــاني لټومـــــــه
رنګینــــی چــې د نظــر کچکــول کښــې راوړم
تصــــــویرونه تــــــرې د ښـــــکلی جوړومـــــه
تخیــل چـــې زمـــا مســت شـــی نـــو اوخانـــدم
ځـــــان ســــــره ټولـــــه دنیـــــا اوخاندومـــــه
داســې وخــت کښــې مــې احســاس راولړزېږی
څــــو شـــعرونه پـــرې د ســـوی زړهٔ لیکمـــه

کلـــه کلـــه چـــې د ژونـــد بـــازار تـــه لاړ شـــم
لـــوټ پـــه بیعـــه انســـانان پکښـــې خرڅېـــږی
مـــا ســـودا د خپـــل ضـــمیر پکښـــې کولـــه
وې چـــــې دا دلتـــــه پرېمانـــــه ملاوېـــــږی
نوراســتون شــوم خپــل تنــدی تــه مــې ټــق ورکــړو
مـــا وې دلتـــه کښـــې خـــو مـــړه خلـــق اوســـېږی
ســــړیتوب نـــــه دلتـــــه خلقـــــو لاس وېـــــنځلے
بـــس چـــړې د ظلـــم یـــو پـــه بـــل ګزېـــږی

بیـــا راوان شـــم، د احســـاس پـــه نیلـــی ســـور شـــم
وردننـــــه پـــــه ســـــپین کـــــور شـــــم د پړانګـــــانو
مـــــا وې خېـــــر د امـــــن غواړمـــــه لـــــهٔ تاســـــو
اے د امـــــــن دعـــــــوه ګیـــــــرو انســـــــانانو
فلســـطین او پـــــه کشـــمیر کښـــې چرتـــه اورئ
دا بـــــې وســـــه شـــــان ســـــلګی د مظلومـــــانو

د غیـــرت کـــور مـــو کابـــل شـــو لـــوټې لـــوټې
ککـــــری پکښـــــې الـــــوځی د ځوانـــــانو

(c) ketabton.com: The Digital Library

بـــې نـــوا بيـــا د قـــامونو کـــور تـــه لاړم
مـــا وې امـــن پســـې دلتـــه يـــم راغلـــے
خـــو افســـوس هلتـــه قصـــه څـــۀ اپوټـــه وه
هـــر کمـــزورے وۀ لېوانـــو پـــرزولے
دلتـــه مـــور د امـــن مـــړه خـــو لا پخـــوا وه
دا لا چـــا وې چـــې مظلـــوم دے چـــا ژړلـــے
د کمـــزورو دلتـــه حـــق د ژونـــدون نشـــته
د ژونـــدون حـــق يـــې هيچـــا نـــۀ دے مـــنلے
ســـوداګانې د يـــو بـــل پکښـــې کېـــدلې
دا قصـــې مـــې هلتـــه ډېـــرې اورېـــدلې

نـو بيـا راغلـم خپلـې خـړې پښـتونخوا تـه
مـا وې ځـان کـۀ پـه دنيـا پېژنـدل غـواړې
نـو راويښ شـئ ګنـې وخـت بـه داسـې راشـي
هيڅ بـه نـۀ شـئ کـۀ بيا ډېر څۀ کول غواړئ
حـق غوښـتے نـۀ شـي پـه زور اخسـتے کېـږي
نـو راپـاڅئ کـۀ خپـل ځـان مـو ګټـل غـواړئ
ګـورئ نـه چـې د بـرلين دېـوال راپرېـوت
نـور بـه څـۀ نمونـه تاسـو ليـدل غـواړئ
دکوريـا خلـق هـم ګـوره يـو ځـاے کېـږي
د تـــړون رســـۍ بـــه کلـــه نيـــول کېـــږي

د نـــــړۍ د واقعـــــاتو ســـــبق واخلـــــئ
دا ترخـــو بـــه تاســـو خپلـــه کښـــې جنګېـــږئ
هـــــر بابـــــا درتـــــه ويلـــــې دا صـــــفا دي
کـــۀ ويښ نـــۀ شـــوئ پښـــتنو! ګـــوره ورکېـــږئ

آګست ۱۹۹۰ ء دوبۍ

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شپونکی سندره

ځنو واورېده کانهٔ شو
ځنې پوه پرې هډو نهٔ شو
لر او بر کښې آورېدے شوه
د شپونکی د خلې سندره
چې چا واورېده کنهٔ؟

وې چې خدائے پاک پېدا کړی
په خپل فضل پښتانهٔ دی
ګران په ما چې لهٔ هر څهٔ دی
د مودو راسې ودهٔ دی
بس هم دا راوېښوومه
لېونی د خلې خبرې
چې چا واورېدې کنهٔ؟

تر آتهٔ سوه کالونو
چې یې راج کړلو په زړونو
د پښتون په نوم تر عمره
یادولو تاریخونو
هغه قام راپاروومه
ورته ځان وریادوومه
د شپونکی د خلې سندره
چې چا واورېده کنهٔ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خپــــــل زوره خبـــــــر نـــــــۀ دی
ګنــــــې نـــــۀ دی دومـــــــره مــــړی
ښـــــۀ ســــــاده دی ښـــــۀ ســــــپین زړی
دا څـــــوک نـــــۀ غـــــواړی هیڅکلــــــه
چـــــې دې ویښ شـــــــی دا وګـــــــړی
دنیـــــــا اوختــــــه ســــــپوږمۍ تــــــه
دوئ پـــــه خپلـــــه کښـــــې اختــــه دی
وې چـــــې دوئ بـــــس پوهـــــه وومـــــه
ســــــړیتوب ورتـــــــه ښـــــــایمه
د شـــــــپونکی د خلـــــــې ســــــندره
چـــــې چـــــا واورېـــــده کنـــــۀ؟

چـــــا چـــــې واورېـــــده روان شـــــو
نـــــۀ پـــــه ځـــــان نـــــۀ پـــــه جهـــــان شـــــو
ځنـــــو وې چـــــې کـــــافران شـــــو
مـــــا وې ښـــــۀ مســـــلمانان شـــــو
د ایمـــــــان خاونـــــــدانان شـــــــو
خـــــو نـــــۀ دا یـــــې چـــــرې اووې
د جنـــــــت ټیکـــــــه داران شـــــــو
نـــــۀ یـــــې دا خبـــــره اوکـــــړه
چـــــې اســـــلام تـــــه خطـــــره ده
بـــــس همدغـــــه څـــــو کســـــانو
د شـــــــپونکی د خلـــــــې ســــــندره

دا ســــــندره تــــــل وئیلــــــه
خپلــــــواکی د خپلــــــو خلقــــــو
مـــــونږ پـــــه خپلـــــه خـــــاوره غـــــواړو
دا وطـــــن مـــــو پـــــلار نیکونـــــو

(c) ketabton.com: The Digital Library

پـــــه ســــــرو وینــــــو دے ګــــــتلے
نـــــن پـــــــرې ګېـــــــډه راچـــــولې
څــــــو پړانګـــــانو څـــــو لېوانـــــو
نـــــو مــــــونږ دا نــــــۀ شــــو زغملــــــے
چـــــــې بـــــــه دوئ ټپکــــــــداران وی
پکښـــــې مــــــونږه بــــه خـــــواران وو
بـــــس هـــــم دا نـــــۀ شــــو کــــولے
ځــــان تــــه حــــق غــــواړو پـــه نـــره
خــــــــو یـــــــوه خبـــــــره واورئ
کـــــۀ یـــو ځـــان نـــه شـــو ملګـــرو
لاس بـــــــــه مـــــــــــــــروړو
بیـــــــــا بـــــــــــــه ژاړو

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

زۀ او تۀ

تـۀ دې ورځ پـه ورځ غټېږې، زۀ چـې خـوار یـم لا دې خوارشـم
تـۀ خـووېنې دخپـل قـام ښنـې، زۀ دې هسـې ګهنګـار کـړم
دا لا څرنګـې انصـاف دے، داسـې ولـې اخـر کېـږی
زۀ پـه دې خـاوره پیـدا یـم، ولـې بیـا دې هـم غـدار شـم

سـتا بچـی دې سـبق وائـي، پـه لنـدن او امریکـې کښـې
او زمـا بچـی لګیـا دی، څپـر لانـدې مدرسـې کښـې
سـتابچی چـې دلتـه راشـی، پـاتې کېـږی بـه بنګلـې کښـې
او زمـا بچـی بـه ناسـت وی، څوکیـدار یـې دروازې کښـې

دا لا څرنګـې قصـه ده، چـې لنـډیږی نـۀ اوږدېـږی
دا څـۀ داسـې ماشـوړه ده، چـې ورانېـږی نـۀ سمیږی
د مغـرب خبـرې دلتـه پـه مشـرق کښـې چـې چلېـږی
دا زمـا نېسـتی بـه دلتـه، خـدائیګو کلـه نـه غـوڅیږی
دا تـۀ تـۀ یـې او زۀ زۀ یـم، دا قصـه چـې ختمـه نـۀ وی
دا د ځـان ځـانی خبـرو دبدبـه چـې ختمـه نـۀ وی
د زورګیـرو پـه دې زمکـه، دبدبـه چـې ختمـه نـۀ وی
سـتا پـه سـر کښـې دا زمـا د سـر سـودا چـې ختمـه نـۀ وی

سـتا بـه سـر تـه خطـره وی، همېشـه بـه زۀ پـه دار ووم
سـتا خوبونـه بـه حـرام وی، زۀ بـه هـم پـه هـاے ناتـار ووم
تـۀ بـه دغسـې څربېږې، زۀ بـه هـم دغسـې نـادار ووم
دغـه زمکـه زمـا مـور ده، زۀ بـه تـل ورځنـې ځـار ووم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا زمـــا او ســـــتا خبـــــره د آقـــا او د غــــلام ده
تــهٔ هــوس یــې پــه مــخ کــړے، ســتا مقصــد عــېش و ارام دے
ســتا بــه لاس کښــې چــې زهٔ ویــنم، د غریــب د وینــو جــام دے
ماتــه ژونــدزماپکار دے، دا زمـــا د ژونــد ناکـــام دے

چــې لنــدن او امریکــې کښــې تــهٔ زمــا ســودا کــوے شــې
څنګـه ژونـد بـه بیـا لـهٔ مانـه پـه دې مځکـه تېـروے شـې
زهٔ به مینه ټول په ټول شم، که تـه داسـې هم کـوے شـې
خپلــواکی د پــلار پــه وینــو کــهٔ ګــټلے راکــوے شــې

تــهٔ مــې ســر ټیټــول غــوړې، داســې کلــه زهٔ کــوے شــم
مــا کــهٔ تــهٔ آخســتل غــواړې، نــو زهٔ کلــه خرڅېدے شم
کــهٔ تــهٔ مــا خپلــول غــواړې، نــو زهٔ مینــه درکــوے شــم
کـــهٔ جنـــت جـــوړول غـــواړې، نـــو زهٔ مینـــه درکـــوے شـــم

دلتـــه ســـر د یـــو انســـان دے، هلتـــه تـــا جـــوړ کـــړے دار دے
تـــا جـــوړ کـــړے لا زمـــونږه پـــه ســـرونو اقتـــدار دے
خـو کـهٔ وطـن جـوړول غـواړې، دا وطـن بـه ټـول جنـت شـی
زهٔ او تــهٔ بــه جنتــی شــو، پــه نصــیب بــه مــو راحــت شــی

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه او وطن

مـــا بـــه تـــرخ کښـــې کتابونـــه وو نیـــولی
پـــاس پـــه بـــام یـــوه جینـــۍ بـــه وه ختلـــې
زهٔ چـې تلـم پـه کومـه لار بـه مدرسـې تـه
دې خنـدل بـه راتـه پـټ پـټ غلـی غلـی
مـا بـه وې چـې لا وړه ئـې نـهٔ پـوهېږې
زمـا لار کښـې یـهٔ جینـۍ! څلـه اودرېـږې

دې بـه هـره ورځ پـه ګټـو زهٔ ویشـتلم
دې بـه خامخـا مـدام داسـې چېـړلم
د دنیـا او مافیهـا نـه نـاخبره
دې بـه ماتـه زهٔ بـه دې تـهٔ خندېـدلم
مـا وې هسـې نـهٔ خبـره دا د نیـا شـی
دغـه خلـق بـه دښـمن زمـا او سـتا شـی
دې بـه وې چې زه لـیلا تـهٔ مـې مجنـون یـې
زمـا زړهٔ او زمـا، ځـان زمـا ژونـدون یـې
دې وې زهٔ کـهٔ څـهٔ پـروا ددې دنیـا کـړم
بـس یـو تـهٔ، زمـا د سـوی زړهٔ سـکون یـې
زهٔ پـه دې او دا پـه مـا بـه نازېدلـه
هـیڅ پـه سـود او زیـان د ځـان نـه پوهېدلـه

دا جینـۍ چـې ورو پـه ورو رالوئېدلـه
چـم ګاونـډ کښـې ډېـرو خلقـو اوغوښـتله

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې زما نه يې څوک خوښ په دنيا نۀ وو
ما هم څکه دا په مينه اوکوئېدله

نو روان د ژوند په لار غاړه غړی شو
خپل خپلوان مو د وادۀ، په تيارئ شو

د وادۀ نېټه مو راغله، رانزدې شوه
آخر ناوې شوه، ډولۍ کښې کښېناستله
مور او پلار په دعاګانو دا رخصت کړه
په سندرو کښې همزولو اوستائيله
په جامو کښې نن دا کله ځائېدله
سرې ډولۍ کښې زمونږ کور ته چې راتلله

په حجره کښې درزاهار وۀ، د ډولونو
يو باران وو نن په ما د سرو ګلونو
چې يو غږ شو هلته شابه زلمو پاڅئ
ضرورت دے نن وطن ته د سرونو
ګنې هسې هم بې نومه بې نشان يئ
په تاريخ کښې که ياد شوی سربازان يې

ما وې نن مې چې وطن ته ضرورت دے
دا يم وراغلم چې زه ورنه قربان شم
ما وې نن مې په وطن شوے يلغار دے
کۀ دا اونکړم نو ورک به لۀ جهان شم
ما وې مينه، وينه دواړه به ترې ځار کړم
غاښ به مات د هر غليم د هر غدار کړم
دوبۍ ۱۹۷۴

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما وطن

چې پرون وۀ، هغه نن دے
هغه ملک ، هغه وطن دے

هر چا اوخوړو کۀ هر څو
ولې بیا هم ډېر شته من دے

د اسلام په نوم جوړ شوے
پکښې زور دے د خدایانو

زما هېر برکت شاه شی
دا چې اوخوړو پړانګانو

زما لاس کښې چې ټوپک دے
او د امن کرم غوښتنه

مېړتون باندې چا کړې
د لرم د سر ساتنه

دا خو داسې رنګ قصه ده
چې مجنون یم لیلا غواړم

داسې حال کښې زۀ ملګرو
د وطن سندرې وایم

۴۱ اګست ۲۰۰۰

.....***.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتنه مېرمن

چــې يـــادېږی همتناکـــه، حياناکـــه، مينـــه ناکـــه
پښـتنې غونـدې بـه ښـځه پـه دنيـا کښـې څـوک پيـدا کـه

شـی د غوا غوجل نـه ستړی، پـه کټوی کړی لاس ورپـورې
د روتـو تبـا کـړی سمه، بيـا تنـور سره بـه ئـې ګـورې
يوخـــواکړې، بـــل خواپشـــې، اے ميراتـــه شـــې اے کـــورې
اے آختـه پـه نـری رنـځ شـې، کـړی بچـو تـه ستغې سپورې
د سـحر نـه تـر ماښـامه، کـوی داسـې چـارې نـورې
پـه دنيـا کښـې چرتــه وی بــه داســې بلــه زورناکــه
چـــې ســـتائينه دعظمـــت يـــې پـــه داخـــوی تولـــه دنيـــا کـــه
دکچـــه خښـــتو پـــه کـــور کښـــې دا د حســـن شـــهزادګۍ وی
د حيـــا پـــه لوپټـــه کښـــې يـــوه ښـــکلې ښـــاپيرۍ وی
داپـــه کورکښـــې راحصـــاره لکـــه بنـــده چـــې هوســـۍ وی
هـــيڅ پـــه خونـــد د ژوندانـــۀ کـــه پـــوهې دا د زنـــدګۍ وی
دپښـــتون دکورمېرمنـــــه، دخاونـــــد د پښـــــو خپلـــــۍ وی
دا مظلومـــه حقيقـــت کښـــې يـــو نامـــه د بنـــدګۍ وی
کـۀ هـر څـو ډېـره زورېږی، دا نـۀ اُف کـوی نـۀ اه کـه
پـــه دنيـــا کښـــې چرتـــه وی بـــه داســـې بلـــه همتناکـــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې خاوند يې غرۀ نه راشي، ورته داسې دا خندا که
بيا جاجوس په منډه راوړي ، ورته دا ډکه پياله که
ستوماني د ټولي ورځې په يو دم ئې دا فنا که
تبر، لور ورنه سنبال کړی، ډکه دا ورته پياله که
دا رنګ مينه، خدمتونه د خاوند هميشه دا که
په دنيا کښې چرته وی به داسې بله همتناکه

دايې لاس وپښې چاپې کړی، ترهغې چې دابنه دمه شي
دپښتون دکور مېرمنې، زړۀ بياهغې وختې ښه شي
.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

اعلان

د سحر نه تر ماښامه
شپه او ورځې به لګیا وی
کروندې او اوبه خور به
دهٔ په وچ اوګړسېدلی
وجود هره ورځ کولو

دا سپین ږیری هر سحر به
لهٔ خپل کوره راوتلو
چې ماښام به کور ته لاړو
چرته سېر نیم وړهٔ بچو ته
په خیرن څادر کښې یوړو

خدای بچی وو ډېر ورکړی
ژوند یې څهٔ وهٔ یو دوزخ وهٔ
پکښې دا به سوزېدلو

په دلو دلو غنم به
د خان کور ته یې لېږلو
خو ددهٔ په خوار قسمت کښې
یو چپه وچه ډوډۍ وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

یـــــوه ورځ ســـــحر وختــــــی چـــــې
کلـــــــــــه دا راپاڅېـــــــــــدلو
شــــــــهزادګی د ژوندانـــــــــهٔ تــــــرې
لـــــــرې لاړه هغــــــه ځــــــاے تــــــه
چـــې تـــــرې بیرتــــــه هغــــه ځــــاے نــــه
هیڅـــــــوک بیــــــا نــــــهٔ دی راغلـــــــی

نــــو مــــلا صـــــېب د جماعـــــت نــــه
دا اعـــــــلان اوکــــــــړو ملګـــــــرو!
چـــــــــې د برکلـــــــــــی خانـــــــــانو
هغـــــه خــــوار غریــــب نــــوکر یــــې
ماسپښـــــــین لمانځـــــــهٔ نــــــه وروســــــتو
ددهٔ خــــــوار بـــــــه جنــــــازه وی
دا بــــــه خــــاورو تـــــه ســــپارے شــــی

جنــــــازه چـــــې د ســـــپین ګــــــل کاکـــــا
لـــــــهٔ خپـــــل کــــــوره راوتلـــــــه
خپلـــــــــو لونـــــــو او ځـــــــــامنو
ورتـــــه ســـــقاط کښـــــې خپلــــې اوښـــــکې
تویـــــــــــــــــولې او لیږلـــــــــــــــــې

دا د هغـــــــه چـــــــا نـــــــوکر وهٔ
چـــې پـــه کـــور کښـــې هـــره شـــپه بـــه
خرمســــــــــــتی دی چــــــــې کېـــــــدلې
خـــــــو د دهٔ خــــــوارو بچــــــو تــــــه
ســـــــــپورې ســـــــــتغې او دیکــــــــې وې

هغــــــه کــــــور د لــــــوئ خــــــان وهٔ
هلتـــــه تـــــل شــــــراب کبـــــــاب وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغـــــــه کـــــــور د يـــــــو غريـــــــب وۀ
دلتـــــــه لـــــــوړه، دلتـــــــه تنـــــــده

د غريـــــب ســـــړی پـــــه کـــــور کښـــــې
وچ ســـــوکړک تشـــــې شـــــوملې وې
ډېـــــر ځـــــامن او ډېـــــرې لونـــــه
دا يـــــې لويـــــه ســـــرمايه وه

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا څوک دے؟

پــــــــــــــه زړو لارو روان دے
عجیبـــــه غونــــدې انســـان دے

نــــهٔ خبــــر لــــهٔ خپلــــه ځانــــه
نــــهٔ خبــــر لــــهٔ دې جهــــان دے

دا چــــې چرتــــه ګټــــه ګــــورى
نــــو خــــتلے تــــر اســــمان دے

کــــهٔ يــــې هلتــــه کــــار اونــــهٔ شــــو
بيــــا پــــه بــــل خــــوا دا روان دے

وروســــتو مخکښــــې هــــيڅ نــــهٔ ګــــورى
نــــهٔ پــــه ســــود او نــــهٔ پــــه زيــــان دے

کــــهٔ تــــا غــــوړه ګوتــــه وركــــړه
نــــو بيــــا تــــا ځنــــې قربــــان دے

څــــهٔ چــــې زړهٔ ورتــــه اووائــــى
هغــــه کــــار پســــې روان دے

زړور دے خــــو بيــــا ولــــې؟
د ورور مــــرګ ورتــــه اســــان دے

پــــه ترخــــې دا نــــهٔ پــــوهيږى
خــــوږ يــــې دا رنــــګ څــــهٔ بــــل شــــان دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خبرو دې که پوهه کړې
نو بیا سخت لکه سندان دے

خو افسوس چې نۀ پوهیږی
بس یو دا پکښې نقصان دے

ګنې عقل، فکر ډېر هم
خدائے ورکړے ښۀ پرېمان دے

دا په خپله ځان ته سپر دے
ددۀ بل شانې ګزران دے

ددۀ چرت نه خرابیږی
څوک سپوږمۍ ته کۀ روان دے

دا چې اورسی پنجاب ته
بیا یاد شوے دا په خان دے

کۀ دا لاړ شی کراچی ته
خلق وائی چې پټان دے

دا په خپله هرځۀ، هرځۀ
دا په ما باندې ډېر ګران دے

چې زما د قام زلمے دے
زما روح دے، زما ځان دے

.....✱✱✱.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

آزادي

هغـه ازادي چې مونږ په سرو وينو ګټلې ده
تش د زنـده بـاد پـه نعـرو مـونږه تـل پـاللې ده

هغــه ازادي چــې مــا وې جـوړ د امـن کــور بـه کــړم
هغــه مــې لــهٔ ســره نــه ليـدلې، نــه مونــدلې ده

هغــه ازادي چـــې مـــونږ د ســر پـــه بــدل غوښــتې ده
هغـــه اقتـــدار دپـــاره مـــونږ نيمـــه بـــائيللې ده

هغـــه ازادي چـــې خوشــــحالي اوســــوکالي راوړي
هغـه هـره ورځـې هـره شـپه مـونږه ژړلـې ده

هغـــه ازادي چـــې د اغيـــارو منـــت بـــاره ده
هغـــه خـــو نـــن ځکـــه دم ختلـــې، ســـاه رابنـــکلې ده

هغـــه ازادي چـــې دشـــپونکي د خلـــې ســـندره شـــي
هغـــه د خيبـــر پـــه دنګـــو غـــرو کښـــې غلـــې غلـــې ده

هغـــه ازادي چـــې مـــونږ تـــه زېـــرے د ســـحر راوړي
هغـــه تـــورو شـــپو کښـــې د حـــالاتو مـــونږ ليـــدلې ده

هغـــه ازادي چـــې مـــونږ يـــې غـــواړو ولـــې نـــهٔ راځـــي
هغــه بيــا لــهٔ ســره د ســرونو قربــانۍ غــواړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغـه ازادی چـې مونږ یـو موټـے، یـوه خلـۀ کړي ټول
هغــه ښــۀ پــه زوره ترانــه د افغــانی غــواړی

هغــه ازادی چــې ټـول وطــن پــرې مینــه مینــه شــی
هغـــه د اعجـــاز غونـــدې ســـرتېره لېـــونی غـــواړی

۱۴ اګست ۱۹۹۷ دوبۍ

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

منزل

چې مې لار تیارهٔ تیارهٔ وی
پکښې هم وی ګړنګونه

شل زمونږ وی پښې لاسونه
او په سترګو هم ړاندهٔ وو

دا سې حال کښې به ملګرو!
مونږه اورسو منزل ته

که زمونږه دغه حال وی
دا خو دوه پنځوس کالونه

داسې زرکاله که تېر شی
مونږ به وایو چې روان یو

خپل منزل ته به رسېږو
ولې دا به زمونږ خیال وی

حقیقت کښې به ملګرو!
دا به تش د خوب لیدهٔ وی

هغه ملک چې مونږ ګټلے
په یو نوم د دین اسلام وهٔ

(c) ketabton.com: The Digital Library

مـــــونږ پـــــرې داســـــې کــــانې اوکـــــړې
جماعتونــــــــه مـــــو مـــــورچې شـــــوې

او کورونــــــــــه مقبـــــــــرې شـــــــوې
مـــــونږ يـــــو بـــــل تــــه نېغـــــې تــــوپې

تـــــــــــل د کفـــــــــــر دی نيـــــــــــولې
نــــــــــۀ پاخـــــــــۀ مســــــــلمانان شـــــــو

نــــــۀ خـــــو پـــــوخ زمــــــا ايمـــــان شـــــو
داســــــې حــــــال کښـــــې بــــــه ملګـــــرو!

ځنګـــــه يـــــو مـــــوتے او يـــــو ځـــــان شـــــو
تـــــــــــش د خلـــــــــــې پــــــــــه ډزو ډوزو

کــــــــــۀ پاخــــــــــۀ مســــــــلمانان شـــــــو
چـــــې هـــــر کـــــس پکښــــې ليــــډر دے

د هـــــــــر چــــــا خپلــــــه پـــــــارټی وي
هـــــر يـــــو ځـــــان لــــــه پکښــــې ســــپر دے

دا بـــــــه ځـــــــومره ځـــــــان ځـــــــانی وی
دا ســــــې حــــــال کښـــــې بــــــه ملګـــــرو!
مــــــــونږه اورســـــــو منــــــزل تــــــه

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

مولانا استاذُنا عبدالمنان عبېد دويم ماذون صېب د لاچې

يادګيرنه:-

د سينې خټکو روحانې، علمی شخصيت **مولانا استاذُنا عبدالمنان عبيد** د کال ۱۹۷۷ د جون د مياشتې په ديارلسمې نېټې د نرې بس په حادثه کښې په حق اورسېدۀ. په صابر اباد ضلع کرک کښې د خپل استاد د جنازې نه په واپسۍ کښې ورته دغه حادثه پېښه شوه.

د خټکـو د سـر سـيورے، د خټکـو د زړۀ سـر وۀ
دحـــالاتو پـــه تيـــارو کښـــې رونېـــدلے ســـپين ســـحر وۀ
تربـنـه جمع چارچاپېره به هر وخت وۀ تـړی زړونـه
نـــاقلاره زړو دپـــاره د ســـکون حـــوض کـــوثر وۀ

خټـــک هســـې هـــم بېرخـــوار وو، اوس لا نـــور هـــم خواروزارشـــو
دهســـتۍ لـــوړې غونـــډۍ نـــه حقيقـــت کښـــې راګـــوزار شـــو
چـــې ســـالار راځنـــې لاړو، د مرګـــی پـــه خـــوب ودۀ شـــو
پېښـــه نيـــولې کاروانونـــه ســـمه لاره کښـــې ايســـار شـــو
د رســـمونو، رواجونـــو بتخـــانې يـــې نړولـــې
پـــه مـــړو زړونـــو کښـــې يـــې شـــمعې د توحيـــد بـــه بلـــولې
کـــۀ هرڅـــو پـــه چاپېرچـــل کښـــې هـــره خـــوا تيـــارۀ تيـــارۀ وه
دا تيـــرې د ګمراهئيـــو پـــه ايمـــان يـــې رونـــولې

دانســـان د احســـاس ســـترګې ړنـــدې شـــوې وې ملګـــرو!
ورور د ورور پـــه مـــرۍ ناســـت وۀ، دبـــل غوښـــې يـــې خـــوړلې
انســـانانو کښـــې د مينـــې وروروڵـــۍ جـــذبات ســـاړۀ وو
مـــړې ســـکروټې وې، ايـــرې وې چـــې بـــس دوئ بـــه پوکـــولې

(c) ketabton.com: The Digital Library

خټـــک اوس لاســـونه مــړې، ســـر تتـــدی وهـــی پـــه زوره
خدایـــه! نـــهٔ دے دزغملـــو، دغـــه غـــم څـــهٔ داســـې غـــم دے
خلـق ډېـردی پیداشـوی خـو بیـا هېـر شـی پـس لـهٔ مرګـه
خـو پـه مـرګ د مولـوی صـیب نـن پـه هـر سـړی مـاتم دے

دے چـــا نـــهٔ وهٔ پیژنـــدلے دوئ هـــر څـــوک وو پیژنـــدلی
خـو پـه مـرګ یـې بیـا هـر چـا وو ښـهٔ پـه زوره زور ژړلـی
د فســـاد تـــورو تیـــارو کښـــې د توحیـــد بلـــه ډیـــوه وه
د اعجــاز غونــدې بــې لارو تــه یــې ســمه لار ښــودلی
.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

تصور او خوب

لکــه د ژونــد تــودو ســړو نــه یــو ســتومانه زړګــے
دچــا خیــالونو کښــې ځــان ورک کــړی ســتوماني اوباســی
یــایو مئــین زړۀ چــې مایوســه شــی، دچــاراتلو نــه
نــور وس یــې نــۀ وی خــودخلې نــه اســوېلی اوباســی

یــایو خــولې خــولې مــزدور چــې پــه خپــل کــټ او پــوزی
خپــل مــات وجــود ودۀ کــوی، بــې ارامــی اوباســی
یــا یــو د هــاړ تنــدې وهلــے چــې پــه جــام پرېــوزی
پــه غټــه غــټ اوښــی اوبــۀ، تــاؤ لــۀ زړګــی اوباســی
داســې زۀ هــم چــې کلــه کلــه نــاقرار شــمه ډېــر
راځی کۀ نۀ راځی څۀ خوب خو ځان په زور ودۀ کـــړم
کلــه پــه مخــه مــې چــې خپــل ســوی فکرونــه واخلــی
ځــان لــه یوښــکلی شــان رنګینــه دنیــاجوړه زۀ کــړم

چــې تصــور دې کلــه کلــه را پــه زړۀ شــی ګلــې!
وایــم چــې والــوتے او تاتــه پــه هــوا دراغلــے
روغ لېونے شم، نۀ په ځان نۀ په جهان ووم ګلې!
هــر څــه چــې کېږی خــو یــو ځلــې خامخــا دراغلــے

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکــه شــاعر بانــدې الهــام چــې د شــعرونو اوشــی
قلــم راواخلـــی او کاغـــذ بانـــدې غـــزل اولیکـــی
پــه تصــور کښــې پــه وطــن د ښــاپیرو اوبلوســی
هلتـــه د حســـن ښـــاپیرۍ ســـره چیـــړل اولیکـــی

او کلـه خیـال کښې چرتـه لاړ شی دجانـان غیږې تـه
هـر یـو انـدام تـه یـې حېـران شـانته لیـدل اولیکـی
دا مصـور چـې یـو رنګین غونـدې شـاهکارجوړوی
ورســره ســم د خپــل مئـین زړهٔ درزېـدل اولیکـی

دغـه شـاعرچې پـه لفظونـو کښـې تصـویر جـوړوی
ځان ته یو ښـکلے شان رنګینه ښاپیرۍ جوړه کړی
دغه شاعر چې د خپل خیال پـه رنګینو کښې ورک
شـــی
پـه تصـور کښـې څـومره ښـکلې دنیـاګۍ جوړه کړی

وایـم تـر څـو بـه مـې پـه زړهٔ بانـدې وربېږې ګلـې!
آخـــر شـــاعر یـــم قلـــم پورتـــه کـــړم غـــزل اولـــیکم
پـه تصـور کښـې دې سـرې شـونډې، سـپین رخسـار
راولـــــــــــــــــــــــــــــــــــــــم
زړهٔ غلـــوم، ورتـــه شـــعرونه د چـــل ول اولـــیکم

څکـــه زهٔ چـــې ارســـطو د مملکـــت نـــه ګلـــې!
د تصـــور پـــه دې ګنـــاه ویســـتلے شـــوے یمـــه
اوس هـــم هغـــه یـــم، د خیـــالونو د دنیـــا اپلاطـــون
پـردو خـو پرېـږده، خپلـو هـم ډېـر ډېـر رټلـے یمـه

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاچی کلي ته د یو وزیر په راتلو

چرته خبره چې د خېټې مړولو اوشی
د سترګو رپ کښې ورته هلته خېټه ور اورسی
یا آوازه د یو وزیر نیم د راتللو اوشی
ورته ستر خېټې وړی تړی دومره زر اورسی

چرته وزیرچې لارخطاکړی زمونږخواله راشی
نوورته مخکښې خودعرضه څومشران اودروی
شغ شی وزیرچې ورنه تېر شی، خړې خلې پاتې شی
دوئ وازه خلهٔ لکه سرکوزی ګیدړان اودروی

چرته وزیر ته کهٔ یو کلی کښې ټیکاله اوشی
ورته سترخېټې او پلن سری څو مشران راشی
امسا په لاس، نېغه شمله دکلی خان او ملک
د مودو اوړی ورته داسې غریبان راشی

یا کله وخت چې د ووټونو آخستلو راشی
مونږ غریبانو ته هر خوانه لیډران رادرومی
مطلب یې خپل وی، دروازې ولې زمونږ ماتوی
غرض راخستی مونږته داسې ډېرکسان رادرومی

داسې مشران به وائی، مونږ ته وایه ګټه اوکړی
چاچې مدام دخپل اولس په سر روپی اخستې
دا هم هغه دی، د انګرېز خوشامدګرو څامن
چاچې انعام کښې د انګرېزنه نوابی اخستې

(c) ketabton.com: The Digital Library

اے د مشـــرانو نـــه محرومـــه ليونـــو خټکـــو!
راځــئ چــې مشـر ځـان لـه اوګـورو، لښــکرجوړکړو
دوخـــت ځانګوکښــې ودهٔ شـــوو اے پرتـــو خټکـــو!
پــاڅئ راويښ شــئ چــې د شــپې ځنــې ســحر جــوړ کــړو

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

د قربانۍ غوايۀ

يو ساتلې شان غوايۀ وۀ
داسې بل کلی کښې نۀ وۀ

هر چا غوږ نه وۀ نيولې
ښکر چې يې نۀ وۀ ځکه ښه وۀ

سوداګرو کله يو خوا
کله بل خوا ګرزولو

نۀ يې پرش وۀ چا ليدلې
نۀ يې څوک راپرزولو

قصابانو ددې کلی
قربانۍ ته وو ساتلې

ددې ګډو بزو وطن کښې
بې قيمته وۀ ختلې

د آختر نه مخکښې دغو
ظالمانو نن قربان کړو

ددې ګډو بزو وطن کښې
ژوند يې هر څاروی ته ګران کړو

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

اختر مو مبارک شه

فلسـطین کښـې چـې سـرې وینـې دی بهېـږی
سـرۀ اورونــه پــه عــراق بانــدې ورېــږی

افغانـــان ســـره پـــه خپلـــه کښـــې ســـټېږی
پــه کشــمیر کښــې لــږ پــه ډېــرو راســورېږی

چیچنیـا او پـه بوسـنیا کښـې چـې څـۀ کېـږی
مسـلمان دے پـه هـر ځـائے کښـې چـې قتلېـږی

داسـې حـال کښـې چـې راغلـے دا آختـر دے
خلـــۀ زمـــا مبـــارکی تـــه نـــۀ جـــوړېږی

خـو مجبـور یـو چـې زمـونږه خوشـحالی ده
ځکــه یــو بــل ســره خانــدو، خوشــحالېږو

خـو بیـا هـم دومـره بـې خونـده خلـق نـۀ یـو
چـــې د ورور پـــه قتلېـــدو بـــه نـــۀ دړدېـــږو

ځکــه وایــو چــې آختــر مــو مبــارک شــه

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

يو تاثر

لکـــه يـــو تـــږے مســـافر چـــې د اوبـــو پـــه طمـــع
دچـــا پـــه در لکـــه ســـوالی ســـتړے ســـتومان اودری
تـش دجـامونو پـه کړنګـا يـې خلـه اوبـۀ اوبـۀ شـی
دا د يـو ګـوټ پـه طـمع هسـې حـق حېـران اودری

داســې هــم ماتــه يــې کــول د ســترګو تــش ســتونه
کلــه پېــرزو يــې وو پــه مــا د مينــې دا خوندونــه

يـا يـو يتـيم چـې وږے تږے د چـا کـور لـه راشـی
ورنـــه ډوډۍ غـــواړی د خېټـــې لېـــونۍ پـــه خـــاطر
دکـور خـاوند يـې پـه ديکـو ديکـو لـۀ کـوره شـړی
دےاورتـــه پېنوکښـــې بـــس لـــوغړېږی دډوډۍ پـــه خـــاطر

داســې مــاهم ورنــه دمينــې خېــر غوښــتو ملګــرو!
زړۀ مـــې بـــې وســـه ورتـــه پېنوکښـــې لوغړېـــدوملګرو

نــۀ يــې پــه مــا د خپلــې مينــې پېرزوئينــه اوکــړه
د مينــې تــږے هــر ارمــان مــې پــه ارمــان پــاتې شــو
نـــۀ مـــې تـــرې ســـترګې مړيـــدې اؤ نـــۀ مـــې زړۀ صـــبرېدۀ
بــس پــه ليــدو ليــدو کښــې زړۀ مــې حــق حېــران پــاتې شــو

.....✱✱✱.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

ننګیالے خوشحال

د اورنــــګ د عظمتونـــو غـــرور مــــات شـــو
چــې راپورتـــه یـــو پښـــتون لـــۀ اکـــوړی شـــو
د افغـــــان پـــــه ننــــګ یــــې اوتړلــــه تــــوره
پــه اورنــــګ بانــدې یــو تنــدر د اســمانــی شــو

یـــــوه چغـــــه د غیـــــرت او حُریـــــت وه
پښــتونخوا یــې هــر اورنــګ وتــه تنــور کــړه
غــر او ســمه کښــې خــوره شــوه دغــه چغــه
کــۀ مغــل هــر څــو بنــدی پــه رتنبــور کــړه

د خیبــر لــۀ ســره داســې غــبږ یــې اوکــړو
یــۀ پښــتونه! کــۀ ویښ نــۀ شــوې نــو ورکیــږې
کــۀ پیــدا دې پــه خپــل ځــان کښــې اتفــاق کــړو
هــیڅ مغل بــه دې زیــر نــه کــړی کــۀ پــوهیږې

پــه یــو لاس کښــې یــې قلــم پــه بــل کښــې تــوره
پښـــتونخوا ئـــې چـــې غیـــرت تـــه لمســـوله
ســـــپین ســـــحر د ازادئ تـــــه وۀ لېوالـــــه
خپلـــواکی د خپلـــې خـــاورې یـــې غوښـــتله

دا یـــې اووې یـــا بـــه زۀ یـــا بـــه مغـــل وی
د افغـــان پـــه ننـــګ مـــې تـــوره وتړلـــه
ننګیـــالے د زمـــانې خوشـــحال خټـــک یـــم
د مغـــل د عظمـــت مـــور بـــه کړمـــه بـــوره

خـــو بـــې ننګـــو پښـــتنو کښـــې هـــیڅ چـــرت نـــۀ وۀ
د وختونـــو پـــه زانګـــو کښـــې ټـــول اوده وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړۀ چــاودلے د مرګـــی پـــه خـــوب وده شـــو
پښـــتنو کښـــې هغـــه ســـرۀ بڅـــری نـــۀ وو

پښـــتونخوا ئـــې چـــې پـــه تـــوره نازېدلـــه
هغـــه تـــوره د پښـــتون ده زنـــګ وهلـــې
دخوشـــحال د عظمـــت نـــاوې هـــم خفـــه ده
پښـــتنو چـــې د وختونـــو بنـــګ دي څښـــلی

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

لور

کـــهٔ د قـــام او د ملـــت لـــهٔ پـــاره غـــواړې
هــر ارمـــان دې دځـــامنو خـــدائـــے پـــوره کـــه
دښـــمنی دپـــاره تـــهٔ کـــهٔ د ورور غـــواړې
اعجـــاز وائـــی چـــې همـــېش د لـــور دعـــا کـــه

زمـــا ســـتا چـــې چرتـــه لـــور اوشـــی، خفـــه یـــو
خـدائـے کـه ځـوے راکـړی، جـامو کښـې نـهٔ ځـائېږو
مـــونږ آختـــه آخـــر پـــه څـــه پـــه واویـــلا یـــو
مـــونږ د خـــدائـــے پـــه دو کـــارونو نـــه پـــوهېږو

ولـــې نـــهٔ ګـــورې چـــې دا هـــم ســـتا ځیګـــر وی
پـــه دې څـــهٔ چـــې دا وادهٔ شـــی او د بـــل شـــی
چـــې رنځـــور شـــي ناســـته ســـتا د کـــټ پـــه ســـر وی
ســـتا نیـــازبین ځـــوے د وادهٔ نـــه پـــس بـــدل شـــی

دا دې هېـــر شـــو، چـــې پیـــدا تـــهٔ لا د چـــا یـــې
دا کـــهٔ نـــهٔ وے تـــهٔ بـــه څنګـــه زېږېـــدلې
تـــهٔ راغلـــے پـــه دې لار پـــه دې دنیـــا یـــې
پـــه دې راز تـــهٔ ولـــې بیـــا نـــهٔ پوهېـــدلې

دغـــه ســـتا لـــور کـــه د بـــل د کـــور ښـــکلا شـــی
نـــو هـــم ســـتا غونـــدې زلمـــی بـــه راپیـــدا شـــی
تـــهٔ د لـــور پـــه زېږېـــدلو خفـــه مـــهٔ شـــې
هغـــه کېـــږی چـــې څـــهٔ خوښـــه د الله شـــی

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل څۀ ته وائی؟

زۀ دا منم چې غزل څۀ وی؟ غزل څه ته وائی
کۀ دا د سرو شونډو خندا ته د ښکلا ته وائی
نو زۀ غزل د چا ښکلا پورې محدود نۀ ساتم
زما غزل د خوشحالۍ ښکلی صبا ته وائی

غزل يو صنف نازک سره خبرې نه دی
غزل د وخت د تقاضو آئينه دار جوړ شوے
غرل د لوړ تخيلاتو وسعتونه لری
غزل دهردورد تاريخ ښکلے شاهکار جوړ شوے

غزل د نرمو تورو زلفو سره لوبې نۀ دی
غزل انسان ته سمه لاره د ژوندون ښودل دی
غزل يو مينه او د مينې خرمستی هم نۀ دی
غزل د مينې ورووللۍ او د تړون ښودل دی

وايم غزل د خوشحالۍ د سباوون زيرے دے
وايم غزل د ظلم شپې د زړۀ چاودون زيرے دے
وايم غزل په ظالمانو د عذاب چغه شی
وايم غزل مظلوم انسان ته د ژوندون چغه شی

لاچی ۱۹۷۴

.....✱✱✱.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

شهناز

(د ګهمکول شریف (کوهاټ) په غرونو کښې یوه معصومه جینۍ چې یو ظالم د مینې په جرم قتل کړه، د هغې جرم دا وۀ چې هغه په دغه ظالم مینه شوې وه. دا د کال ۱۹۷۶ واقعه ده)

مینــه کــول خــو زۀ مــنم ملګــرو! بــد خــو نــۀ دی
خــو دا ورډ ســترګې زمانــه پــه مینــه څــۀ پــوهیږی
دلتــه خــو مینــه حقیقــت کښــې د هــوس نامــه ده
دلتــه د مینــې پــه ګنــاه هــره شــهناز قتلیــږی

آ میمــونۍ خــو لا غــوټۍوه، غوړیــدلې نــۀ وه
د زمـــانې د شـــیرعالم د لاســـه اوریږیـــده
لا پــرې بادونــه د ســپرلی هــم لګیــدلی نــۀ وو
د زمــانې ســپیرۀ خــزان لمبــو کښــې اوســوزیده
آدفطــرت دښــکلی حســن زړۀ رابښــکونکے شــاهکار
چــې یــې ښائیســت تــه پســخیدل بــه دبهــار ګلونــه
داســې شــاهکارچې ړنګیــدۀ اؤ ماتیــدۀ ملګــرو!
ولــې مــات نــۀ شــول د اسـلم غونـدې ظــالم لاسـونه

د پیغلتــوب پــه بــام ختلــې آ نیازبینــه جینــۍ
خــومره ناترســه پــه چــړو د یــو یزیــد قتــل شــوه
د خپلــې مینــې تقــدس بانــدې مئینــه جینــۍ
دخپلــې مینــې پــه نــاموس لکــه شــهید قتــل شــوه

دلتــه خــو مینــه یــو ګنــاه ده نــور هــر څــۀ روان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځکــه شــهناز پــه دې ګنــاه بانــدې قتلېــږی مــدام
چــې دا دسـتور او دا سـماج او دا نظـام وی تـر څـو
مینــه بــه داســې بــدنامېږی، رســوا کېــږی ترڅــو

راځــئ پـه مـرګ يـې چـې ملګرو پـه جارجـار وژاړو
څــومره ناترســه نــن د مینــې میمــونی قتلېــږی
راځــئ سـماج تـه پـه دې ظلـم احتجـاج چـې اوکـړو
ګنــې ظلمونــه بــه مــدام داســې پــه مــونږه کېــږي

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

ارمان

ســـــتا شـــــباب زمـــــا جنـــــون وے
تـــــهٔ لـــــیلا او زهٔ مجنـــــون وے

تـــــهٔ زمـــــا وے او زهٔ ســـــتا وے
نـــــهٔ خفګـــــان نـــــهٔ زړهٔ بـــــدون وے

تـــــه د مینـــــې شـــــېرینۍ وے
زهٔ فرهـــــاد غونـــــدې پښـــــتون وے

مـــــا پـــــه لپـــــو لپـــــو ښـــــلے
لـــــهٔ هـــــر غمـــــه پـــــه امـــــان وے

خبـــــر ده نـــــور کـــــهٔ هـــــیڅ هـــــم نـــــهٔ وے
خـــــو یـــــو زه او تـــــهٔ جانـــــان وے

تـــــا د مینـــــې ســـــاز چېـــــړلے
زمـــــا ســـــر ســـــتا پـــــه زنګـــــون وے

چرتـــــه لـــــرې پـــــه صـــــحرا کښـــــې
دواړو یـــــو ځـــــاے کښـــــې ژونـــــدون وے

چرتـــــه لـــــرې یـــــو جهـــــان وے
بـــــس د مئیـــــو بنـــــهٔ دوران وے

ســـــر مـــــې ســـــتا پـــــه زنګـــــون پـــــروت وے
پـــــوره دا زمـــــا ارمـــــان وے

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

عشق

عشــق د حــالاتو د تلخــی نــه زیږېــدلي څرېکــه
عشـق دپـی مخـو بـې رخـی نـه بوږنېـدلي څرېکـه
عشـق د زخمونـو د سـرخۍ نـه رالوېـدلي څرېکـه
عشـق دسـرې وينـې دګرمـۍ نـه څڅېـدلي څرېکـه
عشـق داولـس پـه غـم لړلـې د ژونـدون قصـه ده
نــــۀ دا يــــوازې د لــــيلا او د مجنــــون قصــــه ده

عشــــق د کلهــــم انســــانيت د وروروولــــۍ فلســــفه
عشــــق دانســــان د محبــــت او ســــوکالۍ فلســــفه
عشــــق د زردار او د نــــادار د يــــوالۍ فلســــفه
عشــق دخوشــحال دننــګ وپــت، پښــتونولۍ فلســفه
عشـق دخوشـحال دتـورې شـرنګ او د غيـرت قصـه ده
نــــۀ د لــــيلا او د مجنــــون د محبــــت قصــــه ده

عشـق مړېـدل، ژونـدی کېـدل دی د صـبا پـه تکـل
عشـق غوړېـدل او رېژېـدل دی د خنـدا پـه تکـل
عشـق غورزېـدل اؤ پاڅېـدل دی د بيـا بيـا پـه تکـل
عشــق ســوزېدل او بلېــدل دی د رڼــا پــه تکــل
عشــق دحــالاتو د تيــرو د زړۀ چــاودون قصــه ده
نـــه ده يـــوازې د لـــيلا او د مجنـــون قصـــه ده

عشـق د خپـل ځـان پـه معرفـت دی د الله پېژنـدل
عشــق پــه مجــاز کښــې همېشــه د حقيقــت لټــول

(c) ketabton.com: The Digital Library

عشــق پــه صــحرا کښــې د لــيلا د ښــکلاګانو ليــدل
عشـق پـه خپـل ژونـد کښـې پـه ژونـدون پسـې مـدام ګرځيـدل

عشـــق د حـــالاتو د تيـــرو د ســـباوون قصـــه ده
عشــق دظــالم دظلــم شــپې دزړهٔ چــاودون قصــه ده
نـــهٔ دا يـــوازې د لـــيلا او د مجنـــون قصـــه ده
عشــق داولــس پــه غــم لړلــې د ژونــدون قصــه ده

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاچۍ چې زما
پلارګنے کلے دے

خزانـــه د تــاريخونو، دازمـــونږ کلـــے لاچـــۍ ده
آئينـــه ده د وختونـــو، دازمـــونږ کلـــے لاچـــۍ ده

دبابرنـــه ترخوشـــحاله، پـــه دې لاردی ډېرراغلـــی
دغـــې زمکـــې دوختونـــو ډېـــر جنګونـــه دی ليـــدلی
ټکانـــه يـــې د فوځونـــو، دا زمـــونږ کلـــے لاچـــۍ ده

افرېـدی، خټـک، غلجـی اوتورخېـل پکښـې ابـاد دی
اکوړخېل، موچيان او داسې بډه خېل پکښې اباد دی
خېلخانـــه دۀ د قومونـــو، دا زمـــونږ کلـــے لاچـــۍ ده

د ولـــۍ نـــه درابـــو کـــاڅو پـــورې دغـــه واړه کلـــی
د ســـينی خټکـــو نـــوم بانـــدې يـــادېږی دا ښـــاغلی
آســـتانه يـــې ده خېلونـــو، دا زمـــونږ کلـــے لاچـــۍ ده
دغـــې زمکـــې ډېرنومـــوړی بـــاتوران دی زېږولـــی
دمړانـــې پـــه دنيـــا کښـــې ټـــول جهـــان دی پېژنـــدلی
مېخانـــه د عظمتونـــو، دا زمـــونږ کلـــے لاچـــۍ ده

دخوشحال نه پس ته که هر څو کۀ دلې حالات بدل شـــــــــــــــــــــــــــــــــــــــو
دغه خلق نه چا خپل کړۀ، نۀ په خپله دچا خپل شو
نشـــانه ده د ظلمونـــو، دا زمـــونږ کلـــے لاچـــۍ ده

پـــه دې مځکـــې پيداشـــوی لـــوئې لـــوئې عالمـــان دی
هـــم پيداپکښـــې بـــې شـــمېره شـــاعران اواديبـــان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

درس خانــه ده دعلمونــو، دازمــونږ کلــے لاچــی ده

چــار چــاپېره تــرې پراتــهٔ دی مزارونــه د بزرګــانو
چــې يــې زړونــه رونېــول بــه پــه توحيــد د انســانانو
درس خانــه ده دعلمونــو، دازمــونږ کلــے لاچــی ده

د ماللی خلې په خوا کښې دغه خړ پړ زمونږ کلے
ګران دے دومره په ما ګران دے لکه وی دليلا کلے
درخانـــه ده د لعلونـــو دا زمـــونږ کلـــے لاچـــی ده

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

دنيا

چـــــې نـــــۀ ســــتا ده نـــــۀ زمـــــا ده
دا دنيــــــــا وايــــــــه د چــــــا ده

کـــۀ يـــې غـــواړې چـــې دا ســـتا شـــی
نـــــۀ خپلېــــــږی، بـــــې وفـــــا ده

چـــــې نــــن شــــته او صــــبا نشــــته
د شـــــــګی هســــــــې ځـــــــلا ده

د يـــــو څـــــو ورځـــــو لـــــۀ پـــــاره
يـــــــو رنګينـــــــه مشـــــــغولا ده

چـــــې ســـــتا دوې ســـــترګې غړېـــــږی
هـــــم ښائيســــــته ده هـــــم زېبـــــا ده
تـــــا بـــــه ځـــــان پســـــې راکـــــاږی
چـــې تـــر څـــو ئـــې ســـتا ســـودا ده

بلاګــــــــانې تــــــــرې جــــــــوړيږی
دا بــــــــلا داســــــــې بــــــــلا ده

وايـــــــه چـــــــا ده خپلـــــــه کـــــــړې
وايــــــه چــــــا ســــــره پخــــــلا ده

نـــــو بيـــــا څلـــــه پســـــې درومـــــې
چـــــې نـــــن شـــــته صـــــبا فنـــــا ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

آ، پـــــه زړونـــــو بادشـــــاهی کـــــړی
د انســـــــان عظمـــــــت هـــــم دا ده

خیـــــر ښـــــیګړه د ي، د بـــــل هـــــم
د دنیـــــــــا دا مـــــــــدعا ده

د رحمـــــــن دغـــــــه وینـــــــا ده
دروغ نـــــــــۀ دی دا رښـــــــــتیا ده

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه څوک وه؟

هغه څوک وه؟ چې د غرونو شهزادګۍ به یادېدله
چې به کوزبه سمې له راغله، تږې حیا به شرمېدله

هغه څوک وه؟ ټوله شپه ئې چې میچن به غرولـه
د ملا بانګ سره سمه چې سحر به پاڅېدله

په ستر غولی کښې به دا لکه د زرکې ګرزېدله
دغه حوره د جنت مې په دې مځکه اولیدله

چې سپوږمۍ یې هم ښائیست نه شرمېدله
دغه څوک وه؟ هسکه غاړه چې په ځمکه ګرځېدله

چې حیا یې هم حیا ته لۀ ډېر سوخته پسخېدله
دا چې پټ مخ وه روانه، څومره ښکلې ښکارېدله

خبر نۀ ووم چې دا راغله او په کومې لورې راغله
د هوسۍ غوندې په ډَو، ډَو لۀ هیبته زغلېدله

خو په سوو لوو زړونو لکه تندر غورزېدله
زۀ حېران ورته ولاړ وم، داچې مخ په وړاندې تلله

داخو هغه پښتنه وه، ما به خوب کښې چې لیدله
چې راویښ شوم ، بیا مې داسې

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

جمهوریت

ګرېوانونـــو د یـــو بـــل تـــه مـــو لاســـونه اچـــولی
د جمهـور پـه نامـه ګـوره، پـه کرسـۍ یـو جنګېـدلی
زه د تــا ثــتې ماتومــه، تــا مــې پښــې دی رانیــولې
زۀ لوروروســره پــه جنــګ یــم، مــونږ یــو بــل دی پرزولــی
تــول پــه خپلــه کښــې آختــه یــو، دی یــو بــل مــو ړزولــی
پــه دنیاکښــې چرتــه وی بــه، داســې نورخــوک شــرمېدلی
دا هغــه جمهوریــت دے زه او تــۀ یــې دعویــدار یــو
دا ددغــې برکــت دے، د یــو بــل ځنــې ویــزار یــو

راته وایـی سپرلـے راغـے، ټـول وطـن بـه شـی ګلونـه
دا خـزان د غریبــۍ بــه، اوکــړی دلتــه نــه کوچونــه
ورکوو به هر غریب ته، هر مزدور ته خپل حقونه
ټولــو خــوارو د وطــن تــه، ورکــوو بــه پلاوونــه
غریبــانو د وطــن تــه ، خوشــحالی بــه ورکــوو
مونږ دخیـال پـه غونـډۍ ناسـت یـو، کـوو دارنګـې سـوچونه
لټــوو پــه خپلــې خــاورې جنتونــه، جنتونــه

زمونږ داسـې خـوار قسـمت دے، چـې یـې لا پـه انتظـار یـو
دلتـه دغـه سیاسـت دے، چـې یـو خـوره نـو لا بـه خـوار یـو

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس هغه وختونه لاړل

اوس هغه وختونه لاړل
تا به ماته، ما به تاته
دغه زمکه آسمان یو کړل
زۀ په تا به نازېدمه
تۀ په ما به غولېدلې
چې به تا د کوټې سر نه
ماته څومره اشارې کړې
ما به وې چې درنه ځار شم
تا به وې چې ما درواخله
لرې بل وطن ته بوځه
خو ما داکولے نۀ شو
ما به وې چې شهزادګۍ یې
خو زۀ تش د وچې خان ووم
ګنې ما به چرته لرې
دنګو لوړو غرونو مينځ کښې
د خوږو اوبو په غاړه
یووړوکے شان کورګے به
کانړو خاورو نه جوړ کړے
خو ما داسې کوے نۀ شو
اوس هغه وختونه لاړل
څکه ژوند اوس هغه نۀ دے
دا دنیا دومره وړه شوه
اوس نړۍ واړه یو کور دے
چې تۀ څۀ وخت کله غواړې
د هوا په څپو هر وخت

(c) ketabton.com: The Digital Library

زۀ او تۀ دواړه خبرې
ښۀ په مینه هم کوے شو
کۀ مونږ یو بل لیدل غواړو
په اسانه هم لیدے شو
خو اوس مینه هغه نۀ ده
چې د زړۀ په زور کېدله
اوس چې څۀ هم کول غواړې
داپه مال او په زور کېږی
چرې دا دواړه کۀ نۀ وی
نوم د مینې چې وانخلې
هغه تش د قصو وخت وۀ
ما او تا چې اورېدلې
نۀ لیلا او نۀ مجنون شته
دغه ټول عبث قصې شوې
کۀ په مټو کښې دې زور وی
هر سړے به د ستا ورور وی
اوس هر څۀ بدل بدل دی
نۀ ګودر او نه منګی شته
د لیلا مجنون خبرې
د خیالی دنیا قصې شوې
اوس هغه وختونه لاړل
اوس نړۍ واړه یو کور دے

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګلفت حسين شهيد

پــه لاره دحســين بانــدی چــې تلــې دې ګلفــت
نــو ځکــه خوجنــت تــه رســېدلې دې ګلفــت

دنــورو سـر ساتنه يـې د ژونـديولوئے مـرام وۀ
شرخوښوســـره ځکـــه جنګېـــدلې دې ګلفـــت

دقــام او د ملــت دپــاره هرڅــۀ يــې قربــان کــړل
نــو مــرګ د شــهادت تــه خندېــدلې دې ګلفــت

ژونـــدون يـــی آخرڅـــۀ وۀ، جيوقربـــان او زارېـــدل وو
مطلــب د ژوندانــۀ مــونږ تــه ښــودلې دې ګلفــت

مـنم چـې دا رښـتيا دی ،سـل دی اومـره يـو دی مـۀ مـره
اعجازختـــک هـــم دارنګـــې ســـتائيلې دې ګلفـــت

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

چې څښــوې شــراب د مینــې پــه نظــر د مســتو ســترګو
پــه دا خــوئ مــې ځکــه خــوښ دے دا دلبردمســتو ســترګو

زمــا ســترګې پــرې خــوږېږي، زمــا زړهٔ چــې پــرې ډاډه وي
خـــدائے آبـــاد دې لـــري داســـې دا ګـــودر د مســـتو ســـترګو

سترګوسترګوکښــې ســت اوکــړی، رانــه اوتښــتی مــخ پــټ کــړي
کـــوي مینـــه پټـــه پټـــه پـــه هنـــر د مســـتو ســـترګو

څـوک يـې نـهٔ وينـی رادرومـی، څـوک پـرې هېـونـهٔ پـوهېږي
چـې وريـږي کلـه غشـي، لـه سـنګر د مسـتو سـترګو

نـذرانې ورتـه شـاهانو، چـې د خپلـو زړونـو راوړې
مـا ليـدلې پـه دې سـترګو کروفـر د مسـتو سـترګو

هيڅ يقين مې خدائے زده نـهٔ شي، چې بـه بچ تـرې زمـا زړهٔ شي
راپيســې چـــې لګيـــا داســـې، وي لښـــکر د مســـتو ســـترګو

هرنظـر يـې سخن سـاز دے خدائے ورکـړے دا اعجـاز دے
دا همـه غـزل شـی، پـه اثـر د مسـتو سـترګو

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

(دا غزل دبنون تنقيدي ادبي ټولنې په انعامي مشاعرې کښې د دويم انعام حق دار ګرځولے شوے وۀ . د طاهرکلاچوی غزل ته وړومبے انعام ورکړلے شوے وۀ)

ستا د مينې لېونې چې وو، په دار شو
په مئينو کښې دې اوس خو ايله شمار شو

دا حرم کۀ بتکده وه، نۀ پوهېږم
لېونے زړۀ مې په پښو کښې ورګزار شو

په زاريو به دې هيڅکله خپل نۀ کړم
زما عشق هم د پښتون غوندې خود دار شو

غمژن زړۀ ته مې د سوز سندرې وايه
ايله سپک خو مې په دې د زړګی بار شو

ستا د مستو خمارو سترګو اثر وۀ
مېخانه کښې د جامونو ګړنګهار شو

دا **اعجاز** چې وۀ مدام خلقو رټلے
په دې څۀ کۀ جوړ په مرګ يې وير نانار شو

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

O

حسن، مینه چې رایوځائے شی جانان شی
د چا سترګې، د چاړزۀ شی، دچا ځان شی

کۀ زما جانان دې اولیدو په سترګو
تانه هېر به دجنت حورې غلمان شی

چې په مال، دولت ئې خوک اخستے نۀ شی
کاشکې هر انسان کۀ دغسې انسان شی

خلق وائي چې یې زړۀ راځنې یوړو
خو تازه پرې د اعجاز ختک ایمان شی

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

راشـــئ چـــې زۀ درکـــړم لېـــونی مینـــه
بـــل خـــوا ښـــکلیو! ځلـــه لټـــوئ مینـــه

مـــا درتـــه شـــوملې او پیـــاځې راوړلـــې
غـــواړې کـــۀ لـــۀ مانـــه پرونـــی مینـــه

خلقـــو! لټولـــه ســـرو او ســـپینو کښـــې
هغـــه وه غریـــب کښـــې پخـــوانی مینـــه

مینـــه د غـــرض پـــه سیاســـت شـــوله
جـــوړه شـــوه اوس دا پاکســـتانی مینـــه

چغښـــې چـــې د دوو غرونـــو میـــنځ کښـــې شـــوه
ځـــومره ده مظلومـــه افغـــانی مینـــه

دوه مئـــین جـــدا چـــې لـــۀ یـــو بلـــه کـــړی
دا بـــه وي رښـــتیا امریکنـــی مینـــه

مـــا اعجـــاز تـــه ژونـــد ځکـــه رنګـــین ښـــکاری
مـــا ســـره چـــې وی د شـــېرینی مینـــه

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

مـونږه پــه سـرهٔ اورکښــې ژونــدون لــهٔ ډېرناکامــه کــوو
طمــع د ننــګ چــې لــهٔ بــې حســه ودهٔ قامــه کــوو

هــر څــو کــهٔ نــورو بانــدې بــدې لګــی رښــتیا خبــرې
د ژونــد خبــره بــه همــېش د ژونــد لــهٔ بامــه کــوو

دخپــل ښائیســت پــه بــام ختلــې دومــره مــهٔ نــازېږه
مــونږه عــزت ســتا د ښائیســت لــهٔ احترامــه کــوو

تــر څــو چــې مینــه پېغلتــوب تــه رســېدلې نــهٔ وی
ددې دفــاع بــه تــر هغــې لــه هــر الزامــه کــوو

چرتــه چــې بــد پــه خلقــو تــش د مینــې تکــی لګــی
پــه داســې کلــی کښــې بــه څنګــه مینــه عامــه کــوو

هــیڅ پوهــه نــهٔ شــو چــې پــه تابانــدې مئـین څنګــه شــو
وایــئ اعجـــاز داســـې کارونـــه مـــونږ بـــې پامـــه کـــوو

.....✸✸✸.....

یادګیرنه ! چاراته وې چې ستا دا غزل بل یوشاعر پخپل نوم خپل کتاب کښې چاپ کړے نو ماوې چې دا خو ما دپاره لوئے اعزاز دے چې زما کلام هم څوك د دې جوګه ګڼي چې پخپل نوم ئې چاپ کړي ---- اعجازخټك

(c) ketabton.com: The Digital Library

O

هغـــه چـــې ســـترګو کښـــې خبـــرې کـــوی
راتـــــه د میـنـــــې ډېـــرې غـــورې کـــوی

حېـــــران د کلـــــی مشـــــرانو تـــــه یـــــم
دا چـــــې خبـــرې کـــوی ســـترې کـــوی

د فلســــــطین او د کشــــــمیر پــــــه زمکــــــه
خبـــــرې تـــــورې کـــــوی، زغـــــرې کـــــوی

چـــې د اعجـــاز غونـــدې لـــۀ ســـره تېـــر شـــی
هغـــــــه خبـــــــــرې زړَورې کـــــــوی

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

هغه چې جام د پاسه جام سره هم خلۀ ورکوی
داسې ساقی ته به څوک څرنګې زړه نۀ ورکوی

په دواړه لاسه چې سحر ماښام لوټی مالونه
دومره غریب سړے به بل غریب ته څۀ ورکوی

کله دخدا ے په مینه مست، کله دقام په جذبه
سرونه دومره آرزان بیه پښتانۀ ورکوی

هغه ده بیادزمانې منصور په دار خېژوی
ژوند ورنه آخلی خو ژوندون په ژواندانۀ ورکوی

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

ملګــرو زۀ پــه داســـې ښـــار کښـــې اوســـم
لکـــه د مصـــر پـــه بـــازار کښـــې اوســـم

شـــــهبازګړه د ســـــتړو ځـــــاے يــــادېږى
ځکـــه د يـــار د کـــوڅې لار کښـــې اوســـم

خبـــر دے کـــۀ نـــه راځـــې خـــو هـــا اووايـــه
چـــې دې خـــوش فهمـــه انتظـــار کښـــې اوســـم

هغـــــه د امـــــن او انصـــــاف غوښـــــتنه
لکــه د تېــر وخــت چرتــه غــار کښــې اوســم

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

ژونــدون څــهٔ دے دا یــو نــوم د هنګــامو دے
ســـــتړی لار د پرېوتــــــو اؤ پاڅېــــــدو دے

څــوک پــه غــم لړلــی ژونــد ځنــې بېــزار دی
د چــا ژونــد خــو بــس یــو نــوم د رنګینــو دے

چــې د وخــت هــر یــو طوپــان تــه غــاړه وځــی
منــــزل پښــــو کښــــې بیــــاد داســــې لېونــــو دے

ټپوســــانو لــــه ژونــــدون لتــــه ورکــــړې
د ژونــدون حــق خــو یــوازې د زمــرو دے

فیصــلې زمــونږ د کلــی چــې پــردی کــړی
دغــــه جــــړ زمــــونږ دټولــــو مســــئلو دے

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

پـروت پـه سـجده، زړهٔ کښـې خـدائے بـلا خـدايان ګرځـوو
مـونږ آذر خويـه دې کعبــې کښــې هـم بتــان ګرځـوو

خـدائے پـه هـر څـه يو پـوره کـړی خـو بيـا هـم ډېـر وږی
کچکـول پـه غـاړه ځکـه مـونږ پـه ټـول جهـان ګرځـوو

د نړيوالــه کلــی خــان ملــک بــه څــوک پوهــه کــړی
پــه خپـل وطـن کښـې جنــازې مـونږه د ځـان ګرځـوو

عــدل انصــاف، د داســې خلقوبــه څــوك څــهٔ اومنــي
چــې دروغـژن يـو ځکـه سـر بانـدې قـرآن ګرځـوو

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

ســـــتا د خبـــرو د ځــــواب بــــه نــــۀ يـــم
هــر څــۀ بــه يــم خــو ســپين كتــاب بــه نــۀ يم

خلـــق مــــې لــــولی پــــاڼې پــــاڼې د ژونـــــد
پــه مــخ راخــور دې تــور نقــاب بــه نــۀ يـم

چــا نــه چــا، چــا پــورې خپــل ځــان تــړلے
د کتــــاب داســــې انتســــاب بــــه نــــۀ يــــم

د ژونـــــد مقصـــــد کـــــۀ د جنـــــت ګټــــل دی
آختــــه پــــه دغســــې عــــذاب بــــه نــــۀ يــــم

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

ځنې سرونه مې ليدهٔ ، په نمر خاتهٔ پرېواتهٔ
ځنې سرونه آخر غوخ شو، ورته نهٔ پرېواتهٔ

دخاموشۍ لهٔ شوره ډېرو سر تندے اونيوهٔ
دبېوسۍ لهٔ زوره ډېر په زنګانهٔ پرېواتهٔ

دعوې په چا، آخر د څه ،په کومې خلې اوکړمه
هلته دامن دعوه ګير ساړهٔ واړهٔ پرېواتهٔ

غوره ټنا چرته په لرې وطنونو اوشي
تندر آخر زمونږ په کور په هرکالهٔ پرېواتهٔ

ځان ته د ځان په مقابل چې کله زهٔ اودرېدم
دزړهٔ کعبې کښې مې بتان خوارهٔ وارهٔ پرېواتهٔ

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

ګلـه! چې پـه سـترګو کښې اغـزے دې کـړم
ښـه ده چې خپل ځان سره يو ځائے دې کړم

تـــا چـــې د ښـــو پـــه غشـــو اوويشـــتم
مـــړ ومـــه جانانـــه! راژونـــدے دې کـــړم

زۀ خـــو ســـتا پـــه ســـترګو جهـــان ګورمـــه
سترګې مې هم تـه شوې چې پردے دې کړم

خلقـــو د مجنـــون خبـــرې هېـــرې کـــړې
ځـــان پســـې هـــم داســـې لېـــونے دې کـــړم

ســـتا اعجـــاز خټـــک بـــه ولـــې نـــۀ ســـتائی
ستا يـو خـوږ نظـر دے چې زلمـے دې کـړم

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

هیڅوک نۀ ګوری خپل ځان په ائینه کښې
بل ته ښائی بل انسان په ائینه کښې

توري خاورې به د یار په دیدن مور شی
ځان ته ګورې چې د ځان په ائینه کښې

خلقو خپلې برخې پورې بختور شو
مونږ یې ګورو د ارمان په ائینه کښې

دا چې تا پورې یادیږی زمونږ کلے
ښکلے ښکاری د دوران په ائینه کښې

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

(درې شعرونه)

هــر ســړے نفــرت لــهٔ يــو ســړی کــوی
هـــــر ســـــړے ددهٔ ســـــره يـــــاری کـــــوی

خدايـــــه! د دجـــــال فتنـــــه بـــــه څنګـــــه وی
ګـــوره! چـــې ړانـــدهٔ مـــو مشـــری کـــوی

خپلـــو مـــې چـــاړهٔ پـــه مـــری ايښـــې ده
خپـــل خـــو داســـې نـــهٔ کـــوی، پـــردی کـــوی

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

پــرون چــې وروړ د وروړ مرګونــه اُوکــړل
مــونږ پــرې د پاســه زيــات قتلونــه اوکــړل

چـــې پـــه لمنـــې د چـــا نمـــونځ کېـــدلو
هغـــو ګنګـــا کښـــې اودســـونه اوکـــړل

غــل بــه د غلــوږ ْطن کښــې چــا تــه وايــو
هرچـــا يوبـــل پســـې نمنځونـــه اوکـــړل

مـــونږ تـــه څـــۀ پتـــه د دښـــمن نـــۀ لګـــی
مـــونږ دپـــردو پـــه ســـر جنګونـــه اوکـــړل

خـوب کښــې چـې راغــے نـو ورغــاړې وتــم
مفتوکښـــــې مـــــونږه ديدنونـــــه اوکـــــړل

چـې پـه دنيـا کښـې پـۀ ښـۀ نـوم يـادېږی
هغـــو هـــم داســـې ښـــۀ کارونـــه اوکـــړل

اعجــاز خټــك بــه آخــر خــدائے پوهــه کــړی
غـــرۀ کښـــې يـــې چاتـــه آوازونـــه اوکـــړل

۲۷مارچ ۲۰۱۲ ء

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

هائيکوګانې

مانـــه جمـــات کښـــي چـــا ځپلـــی پټـــې کـــړې
مـــاوې چـــې دا ځـــۀ د مـــوچي دکـــان دے
چـــې زړې پرېـــږدي او تـــرې نـــوې يوســـی

.....✸✸✸.....

نـــن يـــو خټـــك دغـــرۀ پـــه ســـر ګډېـــدۀ
مـــاوې چـــې بيـــا بـــه چرتـــه ډول غږېـــږي
ځکـــه چـــې دا دومـــره د ټينګـــې نـــۀ دي

.....✸✸✸.....

مـــونږ هغـــه ملـــك تـــه زنـــده بـــاد وئيلـــي
د ښـــي توښـــې نـــه يـــې مـــونږ اوويســـتلو
لکـــه پـــردي خيـــرات کښـــې ســـپي ورړوُو

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

هائیکوګانې

دخـــوارې ځـــوی ډالـــر لیـــدلے نـــهٔ وهٔ
اوس د ســوکړك پــه ځــائے برګــرې غــواړي
مــونږ بــه اوس تشــې هســې خلــې چړپــوُو
.....✷✷✷.....

پـــه انټرنیـــټ یـــارانې څنګـــه کیــږي
چرتـه فـیس بـك کښـې چـې جینـۍ ښـکاره شـي
بـــلا ځوانـــان ورتـــه لَـــو يُـــو اووائـــي
.....✷✷✷.....

د دهمـــاکوسره بلـــد دومـــــــره شـــو
اوس د ټوپـــك ډز راتـــه داســـې ښـــکاري
لکـــه ماشــوم چـــې چرتـــه ټیزواچـــوي
.....✷✷✷.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

هائيكوګانې

خدايــه ! پــه ملــك كښــي خوشــحالي راولــې
ګنــــــــي واړهٔ واړهٔ خــــــــدايان دي واړه
دځـــان نـــه مخكښـــې بـــه دوزخ تـــه لېـــږو

.....✱✱✱.....

چــاوي چــې ښنګــه څــوك ليــډر جــوړيږي
مــــاوې دروغ او حرامتــــوب زده كــــړه
خلــق بــه دې خپلــه بيــا بــه ســر ګرځــوي

.....✱✱✱.....

ســــل شــــيطانان او يــــو ليــــډر زمــــونږه
لكــــه چــــې ســــل پــــاپړ او يــــو لــــوړ وي
ځكــــه شــــيطان هــــم تربنــــه لــــرې تښــــتي

.....✱✱✱.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

هائيکوګانې

ښـــکلو تـــه اووايـــئ چـــې کـــور کښـــې کېنـــئ
زمـــــونږ وژلـــــو تـــــه دي نـــــۀ رادرومــــــي
اوس دغـــــه کـــــار دغـــــه خودکشـــــه کـــــوي

.....✸✸✸.....

نرخونــــه ورځ پــــه ورځ پــــه بــــره خېـــــژي
چــــې دغــــه حــــال ، دغــــه رفتــــار وي زمــــونږ
بــــره ســــپوږمۍ تــــه بــــه مــــونږ زر اورســــو

.....✸✸✸.....

یوشــــل روټــــۍ مــــې چــــې مېلمــــه تــــه راوړې
وې چــــې يــــوه روټــــۍ تــــرې بيرتــــه يوســــه
وې چــــې انســــان يــــم ، ځنــــاور خــــو نــــه يــــم

.....✸✸✸.....

چرتــــه زړۀ خــــوږے مشــــر وي بــــه کنــــۀ ؟
پــــه دې ارمــــان واړه ســــپين ږيــــري شــــولو
لکــــــه د کونــــــډې لــــــۀ لېــــــورۀ اووتــــــو

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

کــهٔ یــو انګریــز انګریــزي نــهٔ شــی لــیکے
دغـــــه پوښـــــتنه لـــــبر د څـــــان نـــــه اوکـــــه
تـــا کـــوم پښتوکښـــې سپاړســـم پـــاس کـــړے

.....✸✸✸.....

هغـــــه جمـــــات کښـــــې انګریـــــزی وئیلـــــه
وې یـــې چـــې دهٔ د خـــدائے ظـــالم تـــه ګـــوره
کفـــر ئـــې ټـــول ګـــوره ! جمـــات تـــه راړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

اعجاز خټک هغه شخصیت دے د چا لۀ برکته چې په ټول خلیج کښې د پښتو ټولنې جوړې شوي دي او په خلیج کښې د پښتو مشاعرو بنسټ هم دغه مشر ایښودلے دے. د اعجاز خټک په کوششونو او ترغیباتو زمونږ پښتو ادبي ټولنه قطر هم جوړه شوې ده
د کومې لۀ سوبه چې په پښتو ادب کښې ډېر زیات کار په دیار غېر کښې شوے دے.د اماراتوپښتو ادبي ټولنه مرکزډُبیٔ واحده ټولنه ده چې په پردي وطن کښې یې مشاعرې منعقد کړې دي او د پاکستان نه یې ورته شاعران او ادیبان راغوښتي دي.تر اوسه د ټولنې د ملګرو لۀ خوا څو درځنه کتابونه او مجلې هم خپرې شوې دي.دا ټول هر څۀ د دغه کس لۀ برکته وو..

فیروزآفریدي
صدر
پاك پښتوادبي ټولنه دوحه قطر

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library